

Revista de Vidreres
Hivern 2018

Parlem de...

**MOSSÈN ANTONI DOLTRA,
CAPELLÀ I POETA FILL DE VIDRERES**

Parlem amb ...

JOSE BERJAGA

Actualitat

**EL RANXO, PAS FERM CAP A ESDEVENIR
FESTA PATRIMONIAL D'INTERÈS NACIONAL**

El Rec Clar 80



Telèfons d'interès

Emergències

Centre d'emergència de Catalunya.....	112
Informació ciutadana.....	012
Mossos d'Esquadra.....	112
Bombers.....	112

Ajuntament

Oficines municipals.....	972.850.025
Fax oficines municipals.....	972.850.050
Polícia Local.....	972.850.000
	670.067.740
Assistent social.....	972.850.170
Llar de jubilats.....	972.850.907
Jutjat de Pau.....	972.058.780
Biblioteca Joan Rigau.....	972.851.285
Centre cívic Francesc Llobet.....	972.850.067
Piscina municipal.....	972.850.027
Pavelló municipal.....	972.058.752
Deixalleria.....	637.759.060

Ensenyament

Llar d'infants Sant Iscle.....	972.850.917
Llar d'infants El Sorrer.....	646.571.809
Col·legi Sant Iscle.....	972.850.103
Preescolar Sant Iscle.....	972.850.836
Col·legi Salvador Espriu.....	972.850.808
IES.....	972.850.711

Sanitat

CAP(Centre d'Assistència Primària).....	972.850.156
Farmàcia Vilardell.....	972.875.009
Farmàcia Biraud.....	972.875.666
Farmàcia Moré.....	972.850.575
Farmàcia Eduard Rico.....	972.851.515

Consell comarcal

Oficines.....	972.842.161
Fax oficines.....	972.840.804
Recaptació.....	972.840.178
Recaptació (oficines Vidreres).....	972.851.094
Protectora animals (Tossa de Mar).....	972.342.030

Transports

SAGALÉS.....	902.130.014
TEISA.....	972.260.196
SARFA.....	972.850.157
Taxi Rafael Vico.....	972.851.139
	609.316.932
RENFE.....	902.240.202

Altres serveis

Funerària (24 h)

La Selva de germans Blanquera i Albarracín	
Telèfon.....	972.850.663/699.460.133

Rectoria.....	972.165.272
---------------	-------------

ENHER (avaries).....	900.770.077
----------------------	-------------

Comissaria Sta.Coloma de Farners

Telèfon.....	972.181.675 / Fax.....	972.842.201
--------------	------------------------	-------------

Bombers Maçanet Selva.....	972.858.828
----------------------------	-------------

Veterinari.....	972.850.114 / 972.858.785
-----------------	---------------------------

Correus i telègrafs.....	972.851.133
--------------------------	-------------

Oficina de treball de Salt

Telèfon.....	972.942.950
--------------	-------------

Fax.....	972.942.953
----------	-------------

Notaria Vidreres

Telèfon.....	972.875.957 / 72.875.958
--------------	--------------------------

Fax.....	972.875.959
----------	-------------

a/e.....	notariavidreres@notariasilviamartinez.com
----------	---

Normes per a les col·laboracions

Tothom que vulgui pot enviar la seva col·laboració a la revista, sempre i quan l'article en qüestió no superi els 3300 caràcters, inclosos els espais, el que representa unes 40 línies a cos 12 a El Rec Clar, c/Girona, 3, 17411 Vidreres, o a elrecclar@gmail.com. Una altra norma és que els articles han d'estar signats, amb el nom i els cognoms de l'autor i un telèfon o adreça de contacte. En el cas d'entitats o associacions legalment constituïdes, poden signar amb la seva denominació oficial. Els articles poden acompanyar-se amb fotografies i en aquest cas el Consell de Redacció es reserva el dret de publicar-los o no, en funció de l'espai disponible. El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb els articles que apareixen firmats.

Farmàcies

Farmàcia Moré

Carrer Catalunya, 48.....	972.850.575
---------------------------	-------------

Farmàcia Vilardell

Carrer de Girona, 37.....	972.875.009
---------------------------	-------------

Farmàcia Biraud

Carrer Josep Pla, 84.....	972.875.666
---------------------------	-------------

Farmàcia Eduard Rico

Carrer Costa Brava, 65.....	972.851.515
-----------------------------	-------------

Farmàcies de guàrdia

Moré.....	Set. del 1 al 4 de febrer
Vilardell.....	Del 2 al 11 de febrer
Biraud.....	Set. del 19 al 25 de febrer
Rico.....	Set. del 26 de febrer al 4 de març
Moré.....	Set. del 12 al 18 de març
Vilardell.....	Set. del 19 al 25 de març

Horaris de serveis

Oficines municipals

De dilluns a divendres,
de 8 a 14 h

Biblioteca municipal

Matins de dimarts a divendres de 9.30 a 13.30 h i tardes de dilluns a divendres de 16 a 20 h. Dissabtes de 10 a 13 h

Serveis tècnics

Arquitecte: Arcadi Boix, dimecres de 9 a 14 h i Josep Ruhí Serra, dimarts i divendres de 9 a 14 h

Arquitecte tècnic: Jordi Llinàs i Joana, cada dia de 9 a 14 h

Enginyera: M. Luisa Rubio Gómez, dimarts i dijous de 9 a 14 h

Tècnic Medi Ambient: Francesc Prat Burjachs, dilluns, dimecres i divendres de 9 a 14 h

Serveis Socials

Assistència social, dijous de 9 a 14 h

Jutjat de Pau

Dilluns i dimecres de 9 a 14 h

Deixalleria

Dimarts, dimecres, dijous i divendres de 9 a 13 i de 15 a 18 h. Dissabtes de 9 a 14 h

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes

Regidories

Regidor d'Urbanisme i Hisenda: Jordi Camps i Vicente

Regidora de Benestar Social, Sanitat i

Esports: Margarita Solé Ferrer

Regidora de Turisme i Cooperació

Ciutadana: Maria Artigas Ruhí

Regidor d'Ensenyament, Cultura i Fires, Festes i Serveis:

Francesc Baltrons Lloveras

Regidor de Governació i Recursos

Humans, Urbanisme, Sostenibilitat

Medioambiental i Urbanitzacions: Antonio Fernández García

Regidor de Sostenibilitat Energètica,

Joventut i Festes: Marc Carreras Barnada

Regidor de Territori (Món Rural

i Patrimoni) i Sostenibilitat

Medioambiental: Pere Raset Miquela

Regidor de Reactivació Econòmica,

Joventut i Festes:

Lluís Galobart Vilamitjana

sumari

SERVEIS	02
EDITORIAL	03
PARLEM DE...	04
PARLEM AMB...	06
ACTUALITAT	09
VIDRERES ALS MITJANS	27
FOCS FOLLET	28
ANEM A ESTUDI	29
ESPORTS	33
CURAR-SE EN SALUT	36
MEDI AMBIENT	39
FEM UNA QUEIXALADA	40
OPINIÓ	42
ENTRETENIMENTS	46
EL REC CLAR PEL MÓN	47



+ REC CLAR

Descarrega't aquí la versió interactiva del **Rec Clar**! Amb continguts extres i més info!



CRÈDITS:

Edita: Ajuntament de Vidreres

Consell de Redacció: Ramon Garriga, Joan Martí, Helena Xirgu, Francesc Aldrich, Josep Caimel, David Amores i Arià Bayé.

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Eduard Adrobau, Jordi Presas, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Anna Viader, Lluís Gascons, Arnau Call, Joaquim Bayé, Damien Biraud, Eduard Rico.

Foto portada: Videograf Vidreres

Impressió: Grup 43

Producció, coordinació periodística, disseny i maquetació i correcció lingüística:

Estudi de Comunicació Intus S.L.
Av. Corts Catalanes, 5-7, despatx A21
08173 Sant Cugat del Vallès (Barcelona)

Dipòsit legal: GI-235-98



Diputació de Girona

2017, la història viscuda

Un dels ingredients elementals de la història és la cronologia, és a dir, establir la relació entre uns determinats fets històrics i la seva data específica, entre altres coses per poder ordenar correctament els esdeveniments. Dit això, tots convindrem que hi ha anys en què sembla que “no passi res”, com si la història s’aturés i res no canviés. En l’àmbit de la història es diu d’aquesta situació que el temps històric s’ha alentit. A casa nostra, podríem dir que aquest temps lent s’ha viscut des que es va recuperar l’autogovern amb el retorn de la Generalitat i les victòries absolutíssimes de CiU de la mà de Jordi Pujol fins, possiblement, l’arribada del primer govern tripartit de PSC, ERC i ICV. D’ençà el 2003, es va començar una reforma de l’Estatut que va ser l’inici d’una seqüència de fets històrics cada cop més accelerada i tant rellevant que avui dia encara és difícil de mesurar les seves conseqüències més immediates. Podem considerar que el temps històric s’ha accelerat, han canviat moltes coses en poc de temps. Simplement, per posar alguns exemples, qui podia pensar l’any 2000 que CiU no existiria? Que el PSC hauria deixat de ser l’alternativa política a Convergència? Que un partit com Ciudadanos, que el 2006 tenia 3 diputats, seria el partit més votat el 2017? Que hi hauria un president de la Generalitat a l’exili i un vicepresident en presó preventiva? Certament, res és igual i possiblement mai res tornarà a ser com abans.

Possiblement el darrer trimestre d’aquest 2017 que hem deixar endarrere ha sigut el màxim exponent d’aquest temps històric accelerat. Sembla que la història ens hagi passat per sobre i molts hauran tingut la sensació que la terra que tenien a sota els seus peus tremolava. Qui sap si, per exemple, l’1 d’Octubre ha entat a formar part de les dates històriques de la història de Catalunya? Els temps, els fets que passin en el nostre futur immediat i els futurs historiadors seran els qui en trauran l’aigua clara.

Tanmateix, des del Consell de redacció del Rec Clar, com gran part del poble de Vidreres, no ens hem pogut sostreure als esdeveniments viscuts des de l’1 d’Octubre perquè les seves conseqüències les continuem vivint en el nostre present. Per això, a banda de trobar el contingut lògic del Rec Clar d’hivern, amb els Reis, la Marató o la cantata realitzada per l’Escola de Música, també trobareu articles d’opinió i anàlisis de les eleccions del passat 21 de desembre, de l’aplicació de l’article 155 o del viatge a Brussel·les realitzat per un nombrós grup de ciutadans de Vidreres. Esperem des del Consell de redacció, que us vaig de gust aquest número 80 del Rec Clar i, com sempre, restem oberts a qualsevol aportació i/o col·laboració que ajudi a fer créixer la vostra revista.

El Consell de Redacció



Mossèn Antoni Doltra, capellà i poeta fill de Vidreres



Retrat de Mn. Antoni dedicat al seu germà Miquel per les seves noces.

Quan jo era petit havia passat moltes estones jugant a ca els avis, a can Remigio. segurament el que hi ha sota terra és la fresquera d'una antiga carnisseria. Casualment, era la carnisseria del pare de mossèn Antoni Doltra, on aquest va néixer el 1880.

Mossèn Antoni Doltra i Masferrer és un dels tres capellans fills de Vidreres que van ser assassinats el 1936¹. Llavors era rector de Pineda, on ja havia sigut vicari de 1905 a 1908, passant entremig per Olot, Cruïlles i Sant Cristòfor les Fonts. Fa anys vaig publicar-ne una biografia², però ara valdria la pena comentar la seva relació amb Vidreres. Cal tenir en compte que des que va marxar al seminari només hi devia tornar de visita, aprofitant per dir missa segons el seu nebot Lluís Capallera, de can Pierre.

En una llista dels seus poemes³ consta una *Oda a Vidreres*, que no s'ha pogut trobar. Llàstima. Les seves nebodes-nétes Marta i Elisabet Doltra conserven el manuscrit del primer sermó que va fer a l'església de Vidreres el dia de la Immaculada de 1905, on s'adreça:

a vosaltres, estimats compatriotes, a vosaltres fills de Vidreres, quines mateixes parets han ombrejat la meua naixença i quines mateixes aures bressolaren ma petita; jo hi he contemplat per cop primer l'hermós espectacle que presenta un dia esplèndid i lluminós i el magnífic panorama d'una nit estrellada; jo hi he après a pronunciar aquesta nostra hermosa parla i amb ella he invocat per cop primer el sant nom de Déu [...] i en aquest sant temple, dessota aquesta esbelta i espaiosa he destriat mes primeres cançons [...].

Fills d'aquesta rica comarca de la Selva, he enyorat en terra estranya la frondositat dels seus plans i lo ombrívol de ses boscúries i sobretot el caràcter franc i hospitalari dels seus habitants [...].

És un dels tres capellans fills de Vidreres que van ser assassinats el 1936

Encara que després no s'estaria de criticar la imprevisió que des del seu punt de vista hi havia hagut en no aprofitar l'època de vaques grasses dels tapers⁴:

Les conseqüències de la falta d'estalvi en temps de guany [...] les estan sofrint ja fa temps una bona part dels habitants de la comarca de la Selva, d'on sóc fill. Aquesta comarca tots hauran sentit a dir que és eminentment surera. El suro, de que en grans extensions de

terreno estan poblats els seus boscos, constituïa ahir la riquesa principal del país. Una vintena d'anys enrera els treballadors del suro no solament tenien feina assegurada durant l'any, sinó que el seu jornal era per demés crescut. En aquella època pot dir-se, usant una frase vulgar, que la fabricació del suro era una vertadera Amèrica. El treballador de taps guanyava lo que volia. Un taper un poc retíngut podia fer-se amb pocs anys una modesta posició. Però per desgràcia de la immensa generalitat, el gasto equivalia al guany, malgastant en excessos tot lo que podien bonament retenir, creguts de segur que aquella vida els havia de durar sempre.

Més, les circumstàncies canviaren a no tardar; la introducció de la maquinària en la construcció de taps inutilitzà multitud de braços, se muntaren fàbriques a l'estranger, faltaren les demandes en els mercats i avui la indústria surera ve atravesant una crisi tremenda

quina solució no apareix pas encara. Tapers que ahir guanyaven jornals fabulosos i que no pensaren en estalviar, avui se troben en mig de la més espantosa misèria, veient-se obligats a emigrar a l'estranger, abandonant poblacions industrials ahir floreixents [...].

La descripció d'una crisi que podem entendre perfectament avui. En un altre ordre de coses, té unes poesies entranyables sobre el Peregrí de Tossa i la diada de Santa Cristina a Lloret i, per als amants dels bolets, el record d'infantesa A caçar bolets on comenta⁵:

Per recerchar, però, bolets a gust, doneu-me els boscos de la Selva i Empordà on hi abunden els pins, i els brucs i arbossos, i sense ser accidentades en desmasia hi han grans extensions sureres.

Sempre recordaré amb plaer, dels temps de l'adolescència, una sortida que férem els de casa, cansant-nos materialment de collir monjoies⁶, el rei dels bolets.

Publicà a Girona, a Pineda (des d'on col·laborà en els primers anys del Patufet) i, sobretot, a Olot, conservant-se prop de tres-cents escrits seus: articles, poemes i teatre. Precisament en aquest camp va fundar el que actualment és el Centre Cultural i Recreatiu de Pineda de Mar, en la línia dels centres parroquials catòlics que ja coneixia d'Olot i que actualment és un fogar de vida teatral.

Nebot seu va ser Esteve Doltra i Oliveras (1908-1980), fill també de Vidreres, que treballà de periodista i fou durant molts anys redactor de la *Hoja del Lunes* de Barcelona.

Podem acabar aquest recordatori amb el poema A Betlem⁷, que es pot cantar amb la música d'Els Segadors:

*Al punt de la mitja nit
a Betlem, lloch de Judea,
ha nascut un infantó,
que es el rey de cels y terra:
Jesús es nat,
Jesús es nat avuy en el pessebre,
Jesús es nat.*

*Al jardí del firmament
n'ha florida nova estrella,
que'ls tres Reys han ovirat
com rosa en mitg de poncelles:
Jesús es nat,
Jesús es nat avuy en el pessebre,
Jesús es nat.*

*Y a la cova de Betlem
pastors van y reys hi venen,
y ofereixen al Bon Deu
llurs presents y llurs afectes:
Jesús es nat,
Jesús es nat avuy en el pessebre,
Jesús es nat.*



Centre Cultural i Recreatiu de Pineda, en el mateix solar on el va fundar Mn. Doltra i en el carrer que porta el seu nom.



Parròquia de Pineda. Els goigs del patró St. Joan Baptista són de Mn. Doltra.

1. També ho foren Mn. Josep Batlle i Alsina i Mn. Carles Bayell i Torras. J.M. Cervera, Testimoniatge de Fe i de Fidelitat, Bisbat de Girona, 1991.
2. N. Gascons, Antoni Doltra i Masferrer (1880-1936), sacerdot, poeta i periodista, Quaderns de la Selva, 22, 2010.
3. J.M. Cervera, El calze i la lira, Diputació de Girona, 1987.
4. Les caixes de resistència i l'esperit d'estalvi, El Deber, Olot, 23-01-1909.
5. La Tradició Catalana, Olot, 28-10-1922.
6. A l'Empordà i Selva, ous de reig o, si són crescuts, reigs.
7. En Patufet, Barcelona, 04-01-1908.

Jose Berjaga

Parlant amb en Jose es nota que és un apassionat del futbol i l'arbitratge i, de fet, de tot l'esport en general. Per això ha estudiat per ser professor d'educació física. Tots coneixem futbolistes i l'esforç que requereix dedicar-s'hi però no passa el mateix amb l'arbitratge. Per això aquesta conversa és tan interessant, ja que ens obre els ulls davant un món moltes vegades criticat i força desconegut. Que comenci el partit!

Quan fa que ets àrbitre?

Diria que aquesta és la meva sisena temporada. Des dels 18 anys.

I com és que vas decidir ser-ho?

Vaig començar a fer CAFE a Salt i la matrícula de la carrera costava molts diners perquè és privada. Com que els meus pares em pagaven els estudis, jo havia de trobar una feina que pogués compaginar amb els estudis. I l'arbitratge hi encaixava.

De petit havies jugat a futbol?

Sí, tota la meua vida. I es nota dins de l'arbitratge qui ha estat futbolista i qui no. Vulguis o no, ja has viscut el futbol, has vist l'altra part i la saps interpretar. Si no la coneixes no saps si t'estan enganyant. Va molt en base a l'experiència.

I la majoria d'àrbitres han estat futbolistes?

Jo crec que potser un 60-70% dels àrbitres que tenim a Girona han estat futbolistes. Llavors n'hi ha d'altres que no.

Què has de fer per ser àrbitre llavors?

T'apuntes a la pàgina web de la Federació Catalana de Futbol i ells ja es posen en contacte amb tu. No hi ha cap selecció prèvia. Llavors, durant un mes i mig fas un curs teòric on t'ensenyen la base per començar a arbitrar partits i després la mateixa Federació t'assigna un mentor, qui s'encarrega de seguir-te els primers mesos per ensenyar-te realment tot el procediment a seguir, com t'has de presentar als equips quan arribes a un camp de futbol, etc.

És curt! No necessites ni un any.

Exacte. Amb dos mesos tens la llicència d'àrbitre, això vol dir que comences amb la categoria més baixa, que és començar pitant nens petits i llavors ja ve 4ª catalana, que és la més baixa que hi ha dins l'arbitratge. Un cop has entrat, tens dues proves, una al setembre i una altra al febrer. Fas uns exàmens teòrics i unes proves físiques i després tens sempre uns informadors que venen a veure't a partits aleatòriament (sense que tu ho sàpigues), per informar sobre com has arbitrat, quins errors has tingut, etc. D'això, te'n donen una nota i amb la suma d'aquestes notes s'estableix una classificació dels àrbitres d'aquella categoria. Cada categoria té uns barems i tu amb les teves notes fas una mitjana. Si



Il·lustració de Cristina Sosa

quedes entre els 10 primers i aquell any poden pujar 10 àrbitres, doncs tu pugues de categoria. Òbviament cada vegada que pugues de categoria els barems són més difícils i són més exigents per ser àrbitre.

A partir de quants anys et pots apuntar?

A partir de 14, tot i que encara no et deixen arbitrar però sí que et pots anar preparant teòricament pel curs. I a partir dels 15 els àrbitres ja comencen a pitjar qualsevol tipus de partit. Pot ser que amb 15 anys pitin a gent de 30.

L'objectiu de l'any que ve és intentar 3ª divisió

Això provoca una gran diferència d'edat. No pot passar que un jugador de 30 anys no faci molt de cas a un adolescent de 15 anys?

Pot passar, tot i que cada vegada hi ha més àrbitres joves. Molta gent queda sorpresa en veure'ls però la Federació cada cop busca més aquest perfil d'àrbitre jove, alt, que estigui en bona forma física i que

teòricament se sàpiga bé les regles...

Hi ha noies que arbitrin?

Sí, hi ha moltes noies que ara comencen i trobo que és una cosa que està fent molt bé la Federació. Està promocionant molt l'arbitratge femení. Aquest any a les noies se'ls ha establert la seva categoria professional, 1ª divisió femenina, en la qual elles només arbitren partits de la lliga Iberdrola, que és la lliga actual femenina, però a part també piten partits masculins.

Com reaccionen els nois?

Queden sorpresos però s'ha de dir que en els últims 5 anys l'arbitratge



Partit de 1a catalana, on arbitra actualment

femení s'està potenciant molt. Cada vegada n'hi ha més i n'hi ha de molt bones. Algú et dirà "hoy me va a pitar esta chica, nos la va a liar" i després queden bocabadats. A la meua categoria hi ha tres àrbitres noies i potser són millors i tot.

És que és un món on encara hi ha molts prejudicis.

Els àrbitres vulguis o no sempre som els culpables de quan una persona perd. Per sort hi ha molts equips que no es basen en què la funció de l'àrbitre ha perjudicat en la derrota però sí que has d'escoltar pares que ens posen amb àrbitres (noies i noies).

És que sents notícies que t'espanten una mica.

Sí, totalment. Jo he d'admetre que no m'he trobat mai amb cap situació d'aquestes. El dia més "fort" va ser quan l'equip local no va quedar content amb el resultat i vam tenir tota una grada cridant i insultant però bé, quan saps que no ets el culpable del què ha passat t'acabes acostumant a aquests insults i al final ni te'n enteres. La Federació també està promovent molt el respecte dins el futbol, cada vegada tenim més poder d'actuació. Per exemple, si ens insulten podem aturar fins a tres cops el partit, avisar el delegat del partit conforme hi ha una persona que ens està faltant al respecte tant a mi com qualsevol dels dos assistents i si no para, pararem nosaltres el partit definitivament i no se seguirà jugant.

Què és més fàcil, arbitrar un partit d'adults o un de nens, amb el fet de tenir els pares cridant?

Jo personalment trobo més difícil els meus partits. Ara bé, són els que més disfruto. Òbviament pitar els nens petits està molt bé perquè no deixen de

ser nens i el seu objectiu hauria de ser passar-ho bé i no tant guanyar o perdre. Amb categories més altes, els equips volen resultats, n'hi ha que es juguen l'ascens o descens i, per tant, un error amb un equip sènior és molt més visible. Si he d'escollir, prefereixo arbitrar els adults, però si he de dir amb qui tens menys problemes a l'arbitrar, els nens.

Quines categories arbitres actualment?

Com a àrbitre, jo ara estic a 1ª catalana, que és la segona lliga més alta que hi ha a Catalunya. Em quedarien quatre categories per arribar a l'èxit però és molt difícil. És un món molt competitiu. De moment estic molt content a la categoria on sóc i, de fet, l'objectiu de l'any que ve és intentar 3ª divisió.

També vas arbitrar un partit de Copa del Rei. Com va sorgir l'oportunitat?

Abans de les barraques de Vidreres em va trucar l'àrbitre que havien designat per pitar el partit. Ell ja portava el seu assistent específic. Llavors, A 2ª B ell sempre pot portar un àrbitre assistent de 3ª divisió o de 1ª catalana i en aquest cas em va trucar a mi. Era la primera eliminatòria de Copa del Rei. Va anar bé debutar en aquest partit perquè en aquest torneig no es fan informes i això li servia a l'àrbitre per veure si jo estava capacitat, de cara ja a poder anar a un partit de lliga de 2ªB amb ell. Es va jugar a Formentera.

Quin partit era?

Formentera contra Tarazona, un equip aragonès. Era la primera eliminatòria. Com a experiència, crec que és la millor experiència que he tingut dins de l'arbitratge.

**No deixaria
l'arbitratge per
tornar a jugar a
futbol**



Partit de la Copa del Rei a Formentera

Marxes dos dies. Primer estàs amb l'assistent i l'altre àrbitre concentrats perquè no hi hagi cap problema a nivell de desplaçament o lesió. Dues hores abans del partit fas xerrada tècnica. L'àrbitre ens convoca als dos assistents per explicar en què vol que l'ajudem durant el partit. Una hora i mitja abans ja som al camp, saludem els dos delegats dels equips, revisem que tot el camp estigui bé i després demanem les fitxes (un carnet identificatiu que té cada jugador, el número amb el que jugarà en el partit, qui estarà present...). Tot això es posa en una acta. Sempre sortim a escalfar uns 40 o 30 minuts abans, després preparam tot el sistema electrònic i deu minuts abans revisem que els jugadors portin tot el material. Quan està tot bé sempre fem el mateix procediment: Els tres àrbitres sortim junts, els dos equips surten en fila, es col·loquen, fem la salutació obligatòria, sorteig de capitans i comença el partit.

Quan acabes pots estar quatre o cinc hores xerrant de com ha anat el partit. Després, o tornes cap a casa, o depenent del desplaçament, com en el nostre cas, vam dormir una nit més a formentera.

Compensa no tenir la llibertat dels caps de setmana a canvi d'arbitrar?

Hi ha moltes vegades que dius, ostres aquest cap de setmana tots els meus amics fan una festa i realment per dins et fa mal perquè també hi voldries ser però qui és àrbitre ho és perquè li agrada. Si puc anar a les coses hi vaig i si no, doncs res. Un cop entres enganxa, acabes coneixent gent, explicant històries i t'acabes oblidant dels caps de setmana.

Et veus gaires anys arbitrant?

Jo porto sis anys i m'han passat volant. Ara mateix no em posaria cap data límit i sóc a una categoria que feia temps que volia. Crec que a tots els àrbitres ens arriba un moment que, o ja veiem que no estem bé físicament o que la categoria on estem no podem pujar per edat. Potser arribarà un dia quan aconsegeixi ser professor d'educació física, que és

el que sempre he volgut, que deixi l'arbitratge però ara per ara l'únic que tinc en ment és intentar anar més amunt.

Recomanaries a algú que estigui indecís sobre apuntar-se a fer d'àrbitre?

Jo personalment sí i la veritat és que de Vidreres ja som uns sis àrbitres, el més petit té 16 anys. Crec que hi ha molta gent que es pensa que no està capacitada i un cop entra s'adonen que sí que poden ser àrbitres. A mi jugar a futbol m'encantava però ara mateix no deixaria l'arbitratge per tornar a jugar a futbol. Arbitrar és com que estàs dins el món del futbol però ho veus des d'una altra perspectiva.



Partit del MIC, torneig internacional que es juga a Vidreres i la Costa Brava

Conveni entre Càritas i l'Ajuntament de Vidreres



Després de moltes reunions i converses, ja iniciades amb Mossèn Lluís, l'Ajuntament de Vidreres ha tancat l'acord amb Mossèn Jordi com a representant de l'entitat local Càritas per tal de gestionar de manera conjunta i col·laborativa serveis i programes socials com poden ser:

1) El **banc d'aliments** tant de Càritas com de l'Ajuntament s'unificarà a partir del mes de febrer a la planta baixa de la biblioteca municipal. Per tant, queda com a Banc d'aliments Càritas-Ajuntament.

2) **Acolliment a diversos programes socials.** Les dues entitats treballaran colze a colze per assolir i millorar iniciatives de caràcter social.

Un exemple serà el programa que iniciem aquest 2018, des de gener fins a desembre, sota el nom de "Gent Gran amb dignitat". Un pro-

grama de gestió col·lectiva que pretén acompanyar a la gent gran, a través de serveis d'escolta, conversa, companyia, afecte... a persones grans en situació de solitud a través de la visita de persones voluntàries al domicili particular, amb l'objectiu de millorar la seva autoestima, benestar i autonomia.

Es treballarà en coordinació amb els Serveis socials de l'Ajuntament, Centre d'assistència primària (CAP) i altres recursos relacionats amb aquest àmbit.

Les persones que estiguin interessades, en aquest programa d'acompanyament a la Gent Gran, es poden adreçar a les oficines de Serveis socials de l'Ajuntament de Vidreres.



Si tens fotografies de fenòmens meteorològics de Vidreres i les vols veure publicades a la revista El Rec Clar, envia nom de l'autor i la fotografia a elrecclar@gmail.com. Foto: Vicente José Mateos

Setmana de la UNESCO a la Biblioteca



Exposició bibliogràfica sobre els valors de la UNESCO

La setmana del 13 al 17 de novembre vam celebrar la Setmana de la UNESCO a la Biblioteca de Vidreres, amb un seguit d'activitats destinades a difondre els valors d'aquesta organització. La Biblioteca, amb el suport de la regidoria de cultura, forma part del Grup de Biblioteques Catalanes Associades a la UNESCO, que tenen especialment en compte la funció social, educativa i integradora de les biblioteques. Les biblioteques d'aquest grup treballem per a promoure la participació dels usuaris, per al foment de la pau i el diàleg intercultural, per al respecte, per a facilitar l'accés a la informació i al coneixement a totes les persones, per millorar la cohesió social, etc. tenint presents els objectius del Manifest de la UNESCO de la Biblioteca Pública i la lectura com a eix prioritari.



Taller infantil sobre la pau

La UNESCO, l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, té per objectiu contribuir a la pau i a la seguretat tot enfortint, mitjançant l'educació, la ciència i la cultura, la col·laboració entre les nacions, a fi d'assegurar el respecte universal a la justícia, la llei, els drets humans, i les llibertats fonamentals sense distinció de raça, sexe, idioma o religió.

Al llarg de la setmana vam preparar una exposició bibliogràfica i vam realitzar diverses sessions de contes infantils i tallers sobre la pau als quals van participar el grup d'infants de l'EOC de Vidreres.

La Marató de TV3



Fotocall solidari per la Marató

La Biblioteca de Vidreres ha col·laborat amb la Marató de TV3, enguany dedicada a les malalties infeccioses, gràcies a la solidaritat dels usuaris i vidrerencs que han participat en les activitats que hem organitzat al llarg de la setmana de la Marató.

Per aquesta edició, l'equip de la Biblioteca hem preparat un fotocall solidari amb ambientació nadalenca que ha tingut molt èxit i ens ha arrencat el somriure més autèntic, la ja tradicional paradeta de llibres, revistes i dvds solidaris, i una sessió de contes infantils amb taller de manualitats nadalenc.

Moltes gràcies a tots els que, d'una manera o altra, un any més heu participat en la Marató de TV3!



Fotocall solidari per la Marató



Fotocall solidari per la Marató

Presentació del llibre de M. Il·luminada Guitart



Presentació del llibre de M. Il·luminada Guitart

La vidrerenca M. Il·luminada Guitart va presentar a la Biblioteca la seva darrera obra "Sobre 'Roses i xiprers' de Josep Sebastià Pons", publicada per l'editorial Documenta Universitaria del també vidrerenc Xevi Bou.

La presentació es va fer el dia 12 de desembre i va comptar amb la presència d'en Ramon Garriga i de l'autora, a més del seu editor. El llibre és un estudi sobre l'obra poètica de Josep Sebastià Pons, a qui l'autora considera que representa la segona renaixença de la literatura catalana al Rosselló. L'acte va comptar amb una gran afluència de públic, i es va cloure amb una actuació musical.

El llibre ha passat a format part de la col·lecció local de la Biblioteca i per tant està a disposició de tots els usuaris que el vulguin consultar.



Actuació musical

PROPERES ACTIVITATS

Biblioteca de Vidreres
Joan Rigau i Sala

Febrer 2018

L'APARADOR cultural de la Biblioteca.
Tot el mes, en horari de la Biblioteca

CLUB DE LECTURA Infantil Petits grumets".
Comentarem el conte "No m'han convidat a l'aniversari" de Susanna Isern.
Divendres 2 de febrer a les 17:00 h

CLUB DE LECTURA Infantil "Mà negra".
Comentarem el conte "En Nat i el secret de l'esperança" d'Anik Le Ray. Divendres 2 de febrer a les 18:00 h

L'HORA DEL CONTE "La maleta de les disfresses. Contes per a carnestoltes" amb La Bleda. Divendres 9 de febrer a les 17:30 h

CLUB DE LECTURA Juvenil. Comentarem l'obra "Buscant l'Alaska" de John Green. Divendres 16 de febrer a les 18:00 h.

ACTIVITAT INFANTIL sobre l'espectacle

"Cabaret Patufet" en col·laboració amb Rialles Vidreres. Inscripcions a la Biblioteca fins el 19 de febrer. Dimecres 21 de febrer a les 17:00h

CLUB DE LECTURA Llegir el Teatre. Comentarem l'obra "Sol solet" d'Àngel Guimerà. Dijous 22 de febrer a les 19:00h

Març 2018

L'APARADOR cultural de la Biblioteca.
Tot el mes, en horari de la Biblioteca

CLUB DE LECTURA INFANTIL "Petits grumets". Comentarem el conte "La caputxeta vermella". Divendres 2 de març a les 17:00h

CLUB DE LECTURA INFANTIL "Mà negra". Comentarem el conte "Bon profit!" de Miquel Martí i Pol. Divendres 2 de març a les 18:00h

DIA DE LA DONA a la Biblioteca (activitats per concretar). Dijous 8 de març

L'HORA DEL CONTE "La calaixera d'en Peret" amb Carmina. Divendres 9 de març a les 17:30h

ACTIVITAT INFANTIL sobre l'espectacle "Ai Rateta, Rateta" en col·laboració amb La Xarxa Vidreres. Dimecres 14 de març a les 17:00 h. Inscripcions a la Biblioteca fins el 12 de març.

CLUB DE LECTURA JUVENIL. Comentarem l'obra "Tu i jo: trenta-dues maneres de dir-ho", versos triats per Jaume Subirana. Divendres 16 de març a les 18:00h

DIA DE LA POESIA a la Biblioteca (activitats per concretar). Dimecres 21 de març

CLUB DE LECTURA ADULTS. Comentarem l'obra "Impremta Babel", d'Andreu Carranza. Dimecres 28 de març a les 20:30h

Fets: d'octubre 2017 endavant



Moment del concert de música de tots els temps



Moment del concert de Coral "La Veu de la Gent Gran"

MES OCTUBRE 2017

Excursió mes octubre

El dimarts dia 10 vàrem anar a visitar el Cim d'Àligues, un centre d'estudi, mostra i vol d'àligues, mussols, voltors... aus rapinyaires com mai les havíem vist, donant a conèixer les característiques i peculiaritats d'aquests magnífics ocells, tant en la zona de gàbies, i especialment en els vols en llibertat que es desenvolupen en un mirador natural.

Acabada l'interessant i meravellosa visita, dinar a la Gleva amb animada sobretaula amb ball i retorn cap a casa.

Xerrada sobre l'ús del telèfon mòbil

Interessant xerrada el dimarts dia 10, ja que els dos experts de la SECOT ens explicaren el correcte funcionament dels mòbils i sobretot els molts dubtes que tenim.

Concert de música de tots els temps

El dijous dia 19 d'octubre, com cada any va ser un èxit, any darrere any aquests músics jubilats anomenats Calidae ens interpreten dins del seu extens repertori durant unes dues hores un esplèndid concert amb temes molt variats.

Reunió Junes Casals Veïns

Dimarts dia 24, reunió a Vilobí amb dos representants de cada Casal.

Berenar-Ball octubre

El divendres dia 27, el músic Parry ens va fer ballar amb un bon repertori.

MES NOVEMBRE 2017

Excursió mes novembre

Aquests mes no hem fet excursió d'un dia.

Reunió Delegats Consell Consultiu

S'ha celebrat a Santa Coloma de Farners el divendres dia 24 de novembre.

Berenar-Ball Novembre

El divendres dia 24 amb el músic Artur, vetllada molt animada.

MES DESEMBRE 2017

Excursió mes desembre

Vam sortir el dimarts dia 12 per visitar el Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí. És una institució cultural privada que pretén mostrar totes les característiques de la vida tradicional a les viles i pobles de Catalunya, fent especial esment a la pagesia com a element primordialment destacat del món rural. Conté un variat fons de peces en exposició permanent relacionades amb la vida tradicional, la cultura, la pagesia, les arts i oficis artesanals.

Acabada aquesta interessant visita, de dret cap al restaurant per fer el dinar especial del Pre-Nadal, amb ball i retorn cap a casa.

Berenar-Ball desembre

El músic F. Mas el divendres dia 15 ens va fer ballar de valent, molt animat.

Coral "La Veu de la Gent Gran"

Cantada nadalenca el dissabte dia 23 en el nostre casal a càrrec de "La Veu de la Gent Gran", tarda de nades acabat amb un refrigeri.



PROPERES ACTIVITATS

Casal del Jubilat i Pensionista
"La Llar" de Vidreres

GENER 2018

EXCURSIÓ. El mes de gener no farem excursió d'un dia.

BERENAR-BALL. Divendres dia 26, música Isla.

FEBRER 2018

28è ANIVERSARI DEL NOSTRE CASAL. Divendres dia 2 de febrer. Missa a Vidre-

res i dinar de germanor al restaurant La Terrassa de Platja d'Aro.

REUNIÓ JUNTES CASALS VEÏNS. Dimarts dia 6 a Santa Coloma de Farners.

EXCURSIÓ. Divendres dia 16 de febrer visita al Museu del Vi a Vilafranca del Penedès.

BERENAR-BALL. Divendres dia 23, música Leo i Rosamari.

MARÇ 2018

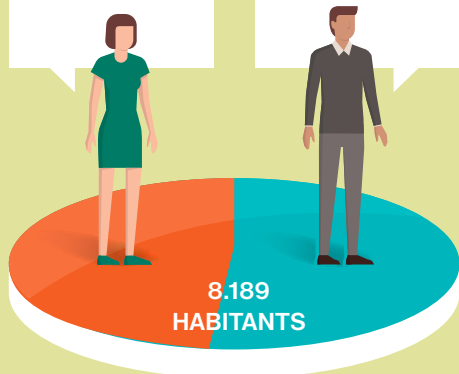
EXCURSIÓ. Encara no programada.

BERENAR-BALL. Divendres dia 23, música Parry.



3.889

4.300



Cens de la Població

Del 16 de setembre al 15 de desembre de 2017

La població de Vidreres ha augmentat en 50 habitants. Ha passat dels 8.139 del 16 de setembre als 8.189 al 15 de desembre de 2017.

D'aquests habitants, 4.300 són homes i 3.889 són dones.

FONT: Padró Municipal d'Habitants

4	7	3	8	2	9	1	5	6
2	8	1	6	5	3	9	4	7
9	5	6	4	7	1	3	2	8
3	9	7	1	8	5	2	6	4
5	2	8	9	6	4	7	1	3
1	6	4	2	3	7	8	9	5
6	3	5	7	9	2	4	8	1
8	1	2	3	4	6	5	7	9
7	4	9	5	1	8	6	3	2

SUDOKU

12	A	C	R	O	S	A	S	A	S
11	A	C	N	E	A	T	E	I	S
10	N	E	S	C	A	D	U	O	T
9	A	S	P	R	I	R	I	S	S
8	U	T	A	A	L	A	I	A	R
7	H	A	N	G	A	R	S	N	I
6	I	L	E	I	T	S	I	D	C
5	R	A	L	A	C	S	E	O	C
4	A	B	A	T	O	T	O	M	A
3	M	A	G	N	A	N	I	M	I
2	T	E	A	T	M	E	T	A	L
1	S	A	L	S	A	F	I	N	S

MOTS ENCREUATS

Solucions dels entreteniments

SOPA D'OCCELLS LLIBRES

Solucions: oriol, perdiu, falsa, guatlla, pardal, espavet, oreneta, pinsà, falc, garsa, colom, mussol, oliba, cadenera. Tornarem a sofrir, tornarem a lluitar i tornarem a vèncer. Lluís Companys

"25 anys fent música", 1992-2017, Vivències d'una professora: Esther Carrillo



Cantata de final de curs - 2006



Concert de 15 aniversari el 2008

Si el 1992 va ser un any marcat per les olimpíades, a Vidreres no ho sabíem però a partir d'aquella data a la nostra vila hi hauria un abans i un després pel que fa al món de la música. L'esport estava a l'ordre del dia i algú va donar el tret de sortida a la gran revolució cultural que estava per venir. L'Ajuntament contracta un dinamitzador Cultural que es va arremangar i va posar "fil a l'agulla" per engegar aquesta immensa maquinària que 25 anys més tard segueix rodant. Amb un home sol, en Fonso Castillo, es comença muntant un taller de guitarra a la sala d'actes de l'Ajuntament amb un grapat d'alumnes i al cap de 25 anys ens trobem que aquell taller s'ha convertit en una Escola Municipal de Música reconeguda per la Generalitat amb una mitjana d'uns 200 alumnes per curs, més de mil usuaris a les seves esqueses, quasi un centenar de professors que han passat per les seves aules, dues seus al seu càrrec (Sils i Hostalric) i una escola associada a Tossa de mar. Vist així sembla que hagi estat una vareta màgica la que faci la transformació en un "plis-plas", però no! Tot ha estat un procés laboriós, feixuc, amb lluites, però sobretot amb grans satisfaccions i sensacions dolces i d'altres amargues.

Al carro que es va començar a estirar al 92, s'hi varen anar afegint professionals de Cant Coral, de bateria, de guitarra elèctrica... i així de mica en mica "la família creix" i l'oferta és més variada i atractiva. La resposta dels vidrerencs va ser molt bona, i molts d'ells s'animaven a formar part de les llistes d'inscrits als tallers de la "preescola de Música". Alguns d'ells, ara pares de família, han apuntat als seus fills, amb la qual cosa veiem que ja hem mobilitzat a dues generacions... com passa el temps.

Quan l'escola encara era un nadó, va necessitar una mà d'on agafar-se, un guia i aquesta va ser l'escola de música de Santa Coloma de Farners, però com passa amb els nadons quan creixen i se senten segurs, es deixen anar de la mà i caminen sols. El mateix vàrem fer nosaltres, perquè volíem més, teníem moltes aspiracions, volíem

arribar molt lluny. I pas a pas al 2000 es va passar del Centre Cultural del pis de sobre "La Caixa" al Centre Cívic del carrer Orient. El Centre Cívic era una necessitat imperiosa per la falta d'espai clamorosa que s'estava patint al pis. Ara, amb més espai, encara podríem créixer més, perquè la infraestructura ens ho permetia. Allà s'hi ha fet pràcticament de tot, i es compten per milers els usuaris que hi han estat matriculats. Des de l'escola de Música hem aportat una Juràssic Band, una Big Band, combos de tradicional, de percussió, de veu, de modern, orquestra Pau Casals, Va de Sons, de guitarres, de pianos, una cobla, Coral Farandola, les "veus de Caulès", el grup de grallers... i segur que em deixo alguna agrupació. En el dia a dia s'ha fet hores i hores de classes de llenguatge musical a petits, grans, jubilats... i la llista dels instruments que s'han sentit per allà passa pel flabiol, l'arpa (sí, arpa!) a la tenora, passant per tota la gamma d'instruments clàssics i moderns. Algun ens ha quedat pendent, la veritat: l'oboè, la tuba... però si mai algú s'anima i els vol tocar, que no pateixi que li trobarem professor.

La projecció a l'exterior ha sigut notable ja que se'ns ha sentit a Cuba, a Sevilla, Mahó, Finlàndia, França, Argentina... i també hem fet intercanvis amb escoles com la de Chicago, per exemple.

Amb el munt de festivals, audicions i concerts varis que hem arribat a fer, es podrien enregistrar hores i hores de CD's, que per cert, també n'hem enregistrat uns quants!

Un dia rebo un correu d'en Joan, director de l'escola, dient-me que havia de parlar amb mi d'un tema molt important i jo ja pensava que era per renyar-me perquè menjó a dintre l'aula (per mi el menjar és molt important). I no! Em diu que em prepari que em té una feina preparada que consisteix en fer un llibre-resum de la història de la nostra escola. Com que jo hi sóc pràcticament des del principi, sóc una candidata ideal per aquest feina. La meua naturalitat a l'hora d'escriure és l'estil



que vol que imperi en el llibre. Si no vull, no estic obligada, ja que no serà una feina remunerada, jo trio. Li dic, ok! Serà un honor! I un honor ha sigut, però quan vaig veure els relleus de memòries que m'havia de llegir per fer el resum... tela!

Amb motiu del nostre 25 aniversari, servidora ha recollit totes les memòries escrites per en Joan, i les ha recopilat en 362 folis. Aquesta recopilació s'ha transformat en un llibre que es titula *"25 anys fent música" 1992-2017 Vivències d'una professora: Esther Carrillo*.

Aquelles memòries que ell feia, eren una mena de diari del dia a dia on anava plasmanent el que s'anava fent, per on anàvem, objectius a la vista i cap a on ens dirigíem. Documents extensos i profunds, amb gran quantitat de detalls i reflexions, sense els quals no es podria haver fet el buidatge i extracció de la història de l'escola. No se quants milers de folis he hagut de remenar per fer una síntesi que tingués sentit en el temps, lògica i fos fidel a la realitat. Crec que al final el resultat és més que satisfactori. Tot i l'extensió del llibre final, la manera com està escrit, molt informal, amb anècdotes i vivències personals fa que resulti una lectura atractiva i gens monòtona. Hi ha un munt de fotografies, una mostra del que hem fet durant tots aquests anys. De fet, les fotos les ha triat en Joan, així m'ha donat un cop de mà. També hi ha dades, preus, pressupostos, actes de reunions... una pinzellada de tot plegat, sense avorir.

El llibre consta d'un resum de cada curs, amb un "recordo" on jo explico anècdotes de cada època, també un "va passar" on hi ha un flaix dels esdeveniments més destacats de l'any al món mundial. Hi hem afegit un llistat amb tots els alumnes que hem pogut recollir de la documentació que conservem. També hi apareixen els professors



Orquestra Pau Casals - 2007

que han passat per l'escola i un recull de documents "inèdits" que em va semblar que valia la pena afegir-los, ja que eren manuscrits o fets amb màquina d'escriure. El preu d'aquest llibre és 0 €, ja que està disponible en pdf a l'enllaç <http://www.vidreres.cat/>, concretament a l'slider de la part superior. (Que no us passi com a mi, que no ho trobava perquè hi havia el tema de les inscripcions pel curs 2017-2018 i no sabia que havia de "passar pàgina" perquè em sortís).

En un temps, en tindrem algun exemplar imprès al Centre cívic, a la Biblioteca, a l'Ajuntament... per poder-lo fullejar més còmodament.

Esperem que us agradi molt, ja veureu que no us decepcionarà.

Esther Carrillo Pulido

I què ens pensàvem?

Acaba d'arribar a les meves mans un extens treball d'investigació realitzat per Irene Colomer Font, economista i investigadora. En ell ha volgut demostrar la importància de l'educació musical a les escoles. L'he llegit i m'ha semblat molt interessant, per la qual cosa m'he animat a fer aquest article.

Aviat arribaran les notes del primer trimestre de les escoles. A la sortida de classe moltes mares les obrim amb molt bones expectatives. Quina és la meua frustració quan sento comentaris com: "bé, si treus mala nota de música, plàstica o gimnàs no passa res, no són importants". Com es pot passar per alt que l'art o l'esport no siguin principals en el desenvolupament global d'un nen? Si només ens esforcem en llengua o matemàtiques estem tancant portes a un munt de beneficis que ens aportaran totes les altres matèries.

Som conscients que estudiar música i tocar un instrument estimulen la intel·ligència, la lectura, la lògica, la cultura de l'esforç, les bones maneres, la concentració, les habilitats físiques, el control de les emocions...?

Estem al cas de que el cervell d'una criatura té una plasticitat que s'anirà perdent amb els anys? És un òrgan en constant adaptació i la

música l'utilitza en la seva totalitat i quan arribem a la tercera edat, el tindrem en "plena forma", o si més no, en millors condicions.

Del treball m'ha interessat molt, com a pianista que sóc, un apartat dedicat a nosaltres. Diu la Irene: "El piano és el instrument per excel·lència pel que fa a la demanda d'habilitats". Per exemple: us heu parat a pensar mai, que els pianistes hem de tenir un idèntic domini, al piano, de les dues mans, independentment de si som esquerrans o dretans?

Ara em ve al cap el tema de les intel·ligències múltiples que el psicòleg H. Gardner va descobrir. Segons ell, a la vida ens cal el domini de diferents tipus de intel·ligències, en total 8. Les tenim totes, però en algunes brillam més que en d'altres i les hem de saber aprofitar. Ara entenc perquè Leo Messi és tant bo al futbol: deu tenir una intel·ligència corporal - cinestèsica brutal, entre d'altres. Així, qui és més intel·ligent, Leo o Steve Jobs? Doncs cadascú és "l'amo" en el seu terreny, ni més ni menys.

Esther Carrillo Pulido

El Ranxo, pas ferm cap a esdevenir Festa Patrimonial d'Interès Nacional



Plaça Prat de la Riba de Castellterçol durant la VI Trobada d'Escudelles.

Les trobades d'àpats patrimonials van iniciar-se a Gelida el 2005 en motiu del 150è aniversari de la Comissió de Santa Llúcia. L'any 2013, vàrem organitzar la Trobada a Vidreres amb un objectiu molt clar: que hi hagués continuïtat en la celebració d'aquestes trobades i fer pinya d'aquests àpats històrics i tant característics dels Països Catalans, i de moment s'han superat les expectatives. Després de Vidreres va tenir lloc la trobada a La Seu d'Urgell el 2014, a Ponts el 2015, a Verges el 2016 i el passat **22 d'octubre del 2017 a Castellterçol** (Moianès). En total 6 trobades i ja hi ha data per la propera edició a la Tardor/Hivern del 2018 a Capmany (Alt Empordà).

La darrera trobada a Castellterçol va ser un èxit en tots els sentits. Els amics del moianès van fer molt bona feina a tots nivells i es va poder celebrar una Trobada on tothom va poder degustar els Ranxos, Sopes, Perols i Escudelles d'arreu de la nostra Nació. A banda dels tastets, Castellterçol va dur a terme una fórmula que va demostrar ser un èxit. Aquesta va ser integrar la Trobada d'Escudelles amb altres Fires, l'anomenada Fira de Fires: Fira Ramadera, Fira del Bolet, Fira de Brocanters, Fira d'Artesans i Fira d'Escudelles. Ens va agradar molt el concepte d'unificar fires, perquè és un benefici pel poble, ja que s'optimitzen les despeses i s'augmenta l'afluència de gent al poble.

Però el més important que va succeir a Castellterçol, va ser l'acte fundacional de la **Federació d'Escudelles, Ranxos i Sopes Històriques de Catalunya (FERSHC)**. La Federació és una associació d'associacions, en concret està formada per: Capmany, Castellterçol, Gelida, La Seu d'Urgell, Ponts, Verges i Vidreres. La voluntat de la Federació és unificar esforços per aconseguir el reconeixement nacional més important que pot donar-se a una celebració, que els nostres àpats siguin catalogats **Festa Patrimonial d'Interès Nacional**. I per què no ser ambiciosos? També tenim la voluntat ferma que algun dia pugui ser declarada **Patrimoni Cultural Immateral** per la **UNESCO**.



Pubilles i Hereus de Vidreres col·laborant amb la Comissió del Ranxo a Castellterçol.

Els pobles de Capmany, Castellterçol, Gelida, La Seu d'Urgell, Ponts, Verges i Vidreres som algunes de les colles històriques que vàrem participar en la Trobada. A tots ens uneix el foc, les moltes hores de cocció, la perola, l'origen (edat mitjana), la història i la continuïtat al llarg dels anys tot i algunes adversitats que hagin aturat la festa temporalment, com la Guerra Civil Espanyola. Però a banda d'aquestes associacions, també van participar a la Trobada els amics d'Albons, Sant Feliu de Codines i Montmaneu. Colles que podrien formar part de la Federació si aconseguixen complir els requisits per ser declarades Festa Patrimonial d'Interès Nacional de Catalunya.

Els requisits per ser reconeguts com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional de Catalunya estan definits en el decret 389/2006, de 17 d'Octubre, del patrimoni festiu de Catalunya en el següent article:

Article 11

Requisits de les festes patrimonials d'interès nacional

Per ser declarada festa patrimonial d'interès nacional, la celebració ha de reunir els requisits següents:

a) Tenir un origen remot i una trajectòria mínima de 100 anys de celebracions ininterrompudes, llevat d'aquelles que, per motius polítics, socials o religiosos, s'hagin deixat de celebrar durant períodes curts de temps.

b) Respondre a uns valors identitaris i culturals concrets i plenament assumits per la comunitat que sustenta la festa.

c) Disposar d'elements propis i singulars i d'un espai referencial de celebració de característiques ben precises.

d) Estructurar els actes sobre un plantejament conceptual que respongui a una seqüència ritual ben definida en el temps i en l'espai



Comissió del Ranxo



@comissiodelranxovidreres



@Ranxo_Vidreres

de celebració, amb característiques ben precises, a partir d'elements singulars de caràcter patrimonial, que tinguin un nivell extraordinari de qualitat estètica i artística.

e) Esdevenir un referent identitari i festiu d'abast nacional.

f) Garantir la continuïtat de la festa a partir d'una estructura organitzativa, avalada per una reglamentació que vetlli per mantenir un grau de correlació entre la seva essència i la seva evolució d'acord amb uns criteris àmpliament acceptats.

Tenim clar que l'objectiu és ambiciós, que és un objectiu a mig-llarg termini, però també tenim clar que ho podem aconseguir si estem units i fem força com a poble. En aquesta direcció, des de la Comissió del Ranxo hem obert varies línies de treball. Per un costat, ja hem aconseguit crear la Federació de totes les colles històriques de Catalunya.

D'altra banda, estem en contacte amb diferents historiadors per aconseguir informació sobre els orígens de la nostra Festa, i aprofitem aquestes línies per agrair enormement la tasca del grup Vitarris, ja que gràcies a la seva bona feina podem dir-vos que el document més antic del qual en tinguem coneixement és una crònica al "Diario Distrito Farnense" de l'any 1895. El document oficial més antic és una acta de l'ajuntament de Vidreres de 1916 que també ens l'ha fet arribar el grup Vitarris, on es descriu que l'ajuntament fa una donació de 36 pessetes "al rancho de los pobres" que es fa el dimarts de Carnaval.

Esperem i agraiem la col·laboració del poble de Vidreres de compartir informació/documentació antiga amb la Comissió del Ranxo. Per fer-ho poseu-vos en contacte amb nosaltres als següents telèfons: 699506561 (Jordi) / 689501668 (Marc), o bé, via correu electrònic a comissiodelranxo@gmail.com

També tenim la intenció i treballem per crear una exposició permanent sobre el Ranxo. Volem crear un arxiu municipal amb documents histò-

rics sobre la nostra festa i el nostre patrimoni. I finalment, i gràcies a la proposta de l'Ajuntament i el grup Vitarris, tenim intenció de fer un llibre sobre el ranxo dins la col·lecció de llibres de Vidreres.

Acabem parlant del Ranxo del 2018 que enguany serà el dimarts 13 de febrer. Estem convençuts que serà un molt bon any de Ranxo.

Des de que l'Alberto Falgueras ens va proposar tenir ranxers itinerants per donar l'oportunitat de formar part de la Comissió i elaborar la nostra estimada i preuada menja a tots els vidrerencs, la idea ha estat un èxit, i tenim cantera per molts anys. Si hi esteu interessats només ens ho heu de fer saber a qualsevol integrant de l'entitat. Enguany els ranxers/es itinerants seran: la **Isabel Boada** i l'**Albert Vidal**. Benvinguts i gràcies pel vostre cop de mà!

No seran les úniques cares noves, les pubilles i hereus del 2017-2018 també ens donaran un cop de mà, i les esperem amb els braços oberts i amb ganes de poder treballar i sobretot gaudir i compartir plegats la nostra festa.

També volem donar les gràcies a l'ajuntament, equip de govern i treballadors públics, per tot el seu suport, facilitats, ajuda i bona feina al llarg de l'any. Amb vosaltres és un plaer i és molt fàcil fer el Ranxo.

Molt bon Ranxo i molt bon any 2018!
I sobretot, molta salut per tothom.

Visca Vidreres i Visca el Ranxo!
I seguïu-nos al twitter i facebook!
[@Ranxo_Vidreres](https://twitter.com/Ranxo_Vidreres)
[@comissiodelranxovidreres](https://www.facebook.com/comissiodelranxovidreres)

L'orgull, la tradició i el **Patrimoni** d'un poble!

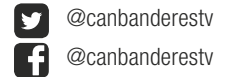
Comissió del Ranxo



Imatge del 21/10/17, al Centre Espai Escenic de Castellterçol. Tots els representats de cada una de les associacions fundacionals de la Federació d'Escudelles, Ranxos i Sopes Històriques de Catalunya. D'esquerra a dreta: Climent Llosa (Capmany), Miquel Catot (Castellterçol), David Julià (Gelida), Alba (Ponts), Joan Vilarrubla (La Seu d'Urgell), Josep Martorell (Vidreres) i Kim Cama (Verges).



Imatges de tots els caps de colla durant el tastet oficial de la Trobada d'Escudelles de Castellterçol.



Can Banderes TV



Can Banderes TV és un canal de televisió online dirigit a tots els públics. Gestionat per una colla de joves Vidrerencs, que va començar publicant vídeos a les xarxes socials i que actualment ja és un canal 24 hores que fa diversos programes en directe al llarg de la setmana.

No es tracta de cap entitat ni rebem cap tipus de finançament per part de ningú, simplement, som un grup de joves col·laboradors que, amb les ganes, els recursos i l'esforç de tots, mantenim aquest canal viu.

Tot va començar fa tres anys amb un programa de futbol anomenat Cornergol, un espai on un grup de persones amb algun tipus de vinculació amb el futbol, comenten les jugades dels partits de la setmana de primera divisió i tot l'esport local de Vidreres.

Un altre programa que es va afegir posteriorment va ser el Tarot. Espectadors de Vidreres i pobles veïns, truquen explicant algun problema que tenen, i es resol d'una manera divertida i entretinguda amb els nostres experts Frapel&Solaris.

Per acabar, en aquests darrers mesos va sorgir el programa Política al Dia. Un espai on s'entrevista a diferents polítics i experts que ens expliquen com veuen la situació actual de Catalunya. Espai on han passat els caps de llista dels diferents partits de Vidreres, diputats del

Parlament, membres de l'ANC i llicenciats d'economia, que ens han analitzat la situació econòmica del país.

De tant en tant, es fan programes especials on per exemple s'emeten partits en directe dels Joves de Vidreres, o per exemple el darrer programa especial que va ser la retransmissió en directe de les campanades, des de la plaça de l'església, amb tots els col·laboradors dels diferents programes.

A pesar de les limitacions que tenim i que tots nosaltres ja estem vinculats a una feina, amb horaris diferents i problemes diversos, volem continuar aquest 2018 amb aquest petit projecte, que es manté gràcies a tots aquells que ens mireu setmana rere setmana. I des d'aquí animem a tothom qui vulgui col·laborar que es posi en contacte amb nosaltres.

Per acabar, recordem que podeu seguir el canal 24hores en directe per YouTube i que ens podeu trobar-nos a les xarxes socials Facebook, Instagram i YouTube amb el nom de Can Banderes TV!

No volem acabar sense agrair també als tècnics la seva feina i hores de dedicació que fan possible que tots nosaltres arribem a les vostres pantalles i ens pugueu seguir setmanalment.

Equip de Can banderes TV



Grup Teatral Vidrerenc

Si t'han agradat els Pastorets o el Retaule, si vols experimentar noves formes de manifestació personal, si creus en la cultura i valors l'amistat, si vols formar part d'un grup teatral amb història i futur en el que hi caben des de infants a avis, no ho dubtis, apunta't com a soci del Grup teatral vidrerenc.

Per informació i inscripcions: grupteatralvidrerenc@gmail.com

Comitè de la Defensa de la República de Vidreres



El passat 1 d'octubre, Catalunya es despertava amb milers de persones al carrer, algunes de les quals portaven des de feia dos dies als col·legis que havien d'acollir el Referèndum d'autodeterminació. Havien nascut els comitès de defensa del Referèndum (CDR), uns grups que s'havien començat a coordinar en l'àmbit local de forma espontània, popular, sense una consigna general i a través de l'organització popular amb un únic propòsit: garantir l'obertura i la defensa dels col·legis electorals durant l'1 d'Octubre. Malgrat la repressió de les forces d'ocupació, viscuda a molts dels centres electorals, gràcies a l'astúcia i/o la força de la gent, es van poder defensar la majoria dels centres de votació, garantint així la democràcia i la celebració del Referèndum.

Un cop proclamada parcialment la República, els CDR van evolucionar i començaren a coordinar-se en l'àmbit nacional. La denominació d'aquests comitès també va canviar i van passar-se a anomenar Comitès de Defensa de la República. Els CDR foren també les principals eines d'organització popular a través de les quals el poble portà a terme dues de les vagues generals més grans que ha viscut el nostre país, la del 3 d'octubre i la del 8 de novembre. Davant la impossibilitat del govern català per implementar i materialitzar la República, els CDR han passat a un segon pla, i llevat del recompte paral·lel dut a terme el 21D, la feina s'ha estat fent de portes endins.

Pel que fa a nivell local, el nostre municipi no ha quedat exempt de tot aquest fenomen. El mateix 1 d'octubre el nucli impulsor del CDR començava a coordinar-se, celebrant-se la primera assemblea el di-

vendres 20 d'octubre, participant activament a la vaga del 8 de novembre, tan en l'àmbit local, amb activitats durant tot el matí a la plaça de l'església, conjuntament amb l'ANC, com en l'àmbit nacional, amb la participació en diverses accions. Tanmateix, s'han dut a terme d'altres accions així com la convocatòria de concentracions davant l'Ajuntament conjuntament amb l'ANC. L'assemblea del CDR Vidreres decidí que no és la voluntat d'aquesta nova eina d'organització popular, substituir les organitzacions independentistes actuals, és per això, que les funcions del CDR són de caràcter més aviat espontani i conjuntural, amb una estructura assembleària i sense cares visibles.

Restarem amatents a la materialització de la República per part del govern català, per tal de defensar tan en l'àmbit local com nacional, totes aquelles noves institucions Republicanes que emanin del mandat democràtic de l'1 d'octubre. No obstant, aquesta latència no s'ha d'interpretar com una docilitat, ja que no permetrem que cap govern ni cap partit segresti el mandat popular de l'1 d'octubre. Exigim la llibertat dels presos polítics, la fi de l'aplicació de l'article 155 i la restitució del govern legítim, però que totes aquestes reivindicacions, conseqüència de la repressió espanyola, no ens facin perdre el rumb i deixar en segon terme el principal objectiu: la materialització, implementació i consolidació de la República Catalana.

Uniu-vos als CDR, envieu un correu electrònic a cdr.vidreres@gmail.com o estigueu el dia de tota l'activitat seguint el canal de l'app de Telegram introduint el següent enllaç al vostre navegador mòbil: t.me/vidreres10



El nostre viatge a Brussel·les

El dia 7 de desembre farem una gran manifestació a Brussel·les! Es-peràvem l'anunci de la data amb expectació i ens la diuen mentre som a Barcelona l'11 de novembre reclamant la llibertat dels nostres presos polítics i el retorn del nostre govern legítim, ens diuen la data mentre ens emocionem en aquella gran concentració quan ja es fa fosc i encenem les llanternes dels nostres mòbils, mentre no parem de cridar "Llibertat, llibertat, llibertat! L'endemà mateix reservem hotel i autobús i emplenem en menys de 24 hores.

Això serà gros, es veu a venir. I ho acaba sent de gros, i molt! A la primera parada a l'autopista, un cop ja hem començat el viatge, ens comencem a fer una idea dels que ens trobarem a Brussel·les. Les àrees de servei, durant tot el trajecte, són plenes a vessar de catalans amb llaços grocs, bufandes grogues, gorros grocs, d'aquest color groc que, per sempre més, serà nostre. Mentrestant a l'autobús continuem fent bufandes, ens intercanviem articles, llegim notícies, cantem... I arriba el dia 7. Com que som a uns 50 Km. de la ciutat marxem ben d'hora de l'hotel, encara és fosc i fa molta fred però anem ben abillats amb les bufandes grogues, amb els gorros grocs i amb els nostres llaços grocs, que no abriguen, però que ens transmeten l'escalf de tot un poble. Fem cua a l'autopista perquè una gran quantitat d'autobusos, cotxes, autocaravanes hem provocat retencions. Arribem al parc on comença la manifestació i muntem la gran pancarta que portem des de Vidreres i que, per culpa del temps, no podem lluir tan com voldríem però, malgrat el vent, l'anem desplegant a estones, els de Vidreres també hi som. Mica en mica va arribant gent i més gent i més gent fins que el parc queda col·lapsat i ja no ens podem bellugar i la policia belga canvia l'itinerari de la manifestació. Com sempre, hem superat qualsevol previsió. És impressionant!!! A la capital de la UE hi ha tot un poble, el que va votar

i va guanyar les eleccions del 27S de 2015, el que va organitzar un referèndum l'1 d'octubre, el que va resistir la violència de la policia espanyola, el que va votar i guanyar el 21D en unes eleccions imposades, el que plora pels seus presos polítics i pel seu govern a l'exili, el que no defalleix ni defallirà fins a fer efectiva la República.

Brussel·les va ser una comunió per reclamar tot allò que se'ns ha pres amb un cop d'estat. Omplir Barcelona cada Onze de setembre i omplir places i carrers d'una manera continuada durant tants anys no és fàcil però omplir Brussel·les era encara més complicat i també ho vam fer. I malgrat la repressió, el 155, la manipulació de la premsa, les mentides, les prohibicions, l'exili i els cops de porra, sempre hi som, sempre responem, sempre lluitem amb aquesta nostra manera pacífica que entre tots hem triat i que, segurament, ens fa anar més poc a poc, que de vegades ens desespera, defallim un dia però l'endemà tots dempeus i a tornar-hi. Pensem-hi, creguem-nos que tot un poble que persisteix, que lluita pacíficament, que estima la democràcia i la llibertat i que estima aquesta terra, mai no serà vençut. Parlem de la República proclamada, fem tot el que sigui al nostre abast per implementar-la i encoratgem-nos per fer un camí feixuc, amb sacrificis, però fem-lo malgrat tot, la repressió desgasta i fa defallir a estones, però el final val la pena, i molt. Tenim la República proclamada, fem-la efectiva i posem-hi tots el nostre granet de sorra, siguem valents!!! I no passem ni un sol dia, ni un, sense pensar que no podem normalitzar la repressió, que no ens hi hem d'acostumar, no ens podem acostumar a tenir presos polítics ni govern a l'exili, no ens podem acostumar a viure sota una dictadura. Dempeus i treballant cada dia, cada dia fins que hi siguem tots altre cop, fins que els uns surtin de la presó i els altres tornin de l'exili, i fem efectiva la República.

Des de l'ANC de Vidreres he decidit obrir un espai per a la construcció de la nova República catalana. Un espai groc. Un espai lliure on puguem trobar-nos i debatre regularment com volem que sigui la nova República. Un espai obert, on totes les sensibilitats i totes les opcions hi tinguin cabuda. Un espai on es podrà debatre amb llibertat sobre tot allò que ens preocupa d'aquesta nova República: el benestar, l'ensenyament, la sanitat, l'economia, la feina, la política, la llengua... i on periòdicament farem tertúlies, conferències i debats oberts.

Comencem el dissabte 27 de gener, a 2/4 de 9 del vespre, amb el cicle "Ca-fès per la República", vindrà en Ramir de Porrata (empresari, emprenedor i candidat a la llista Junts x Catalunya) que ens explicarà com podem construir entre tots la nova República Catalana.

No hi falteu! Us anirem informant a través de les xarxes socials i dels canals habituals de l'ANC de Vidreres.



Si tens fotografies de fenòmens meteorològics de Vidreres i les vols veure publicades a la revista El Rec Clar, envia nom de l'autor i la fotografia a elrecclar@gmail.com. Foto: Vicente José Mateos

Educar jugant, créixer rient



Quina és la millor manera d'aprofitar les tardes de dissabte? El Grup d'Esplai Vidrerenc fa temps que ho hem descobert! Com cada any, a l'esplai gaudim de rialles i bona companyia mentre fem activitats pel poble, excursions, tallers i jocs. Can Xiberta s'omple de vida un cop a la setmana amb totes les nenes i nens que no tenen ganes de passar la tarda al sofà i que volen compartir bones estones.

Aquest curs va començar amb molta força i el primer trimestre ha estat tot un èxit. Els grups de petits, mitjans, grans i joves no hem parat! Hem anat a la muntanya, hem explorat el nostre entorn, i fins i tot hem col·laborat amb la Marató de TV3 cantant nades pel poble.

I, per tancar aquest trimestre de la millor manera, hem anat totes juntes de colònies, on hem compartit un parell de dies plens d'emoció i aventura.

Durant les vacances hem seguit més actives que mai, participant al

Parc Infantil i gaudint del Casal de Nadal, en el què, tot i el fred, hem dut a terme un munt d'activitats i ens ho hem passat d'allò més bé.

Un any més, el dia 5 de gener el Grup d'Esplai Vidrerenc hem organitzat el Poblats Medieval, que omple el carrer del Casino de paradetes i gent vestida de l'època, una experiència que realment et transporta segles enrere.

Ara que s'han acabat els turrons, és moment de tornar a l'esplai per donar pas a un fantàstic segon trimestre, que comença amb moltes ganes, il·lusió i energia, i que obre un nou any d'esplai, Casal-Casalet d'estiu, Casal Musical, i de molts altres moments que encara hem de viure juntes.

Us esperem a totes les que tingueu ganes de passar moments impossibles d'oblidar, i de formar part d'una cosa tan bonica com l'esplai.



Els resultats del 21D a Vidreres

El diari "El confidencial" augurava el mateix 21 de desembre, en un article que va corre com la pólvora entre els grups de whatsapp dels Vidrerencs: "Colas en el feudo indepe de Vidreres". Efectivament, Vidreres es va mantenir com a "feudo" de l'independentisme. El partit més votat fou Junts per Catalunya, amb 1.507 vots (35,06%), situat per davant de C's amb 1.037 vots (24,13%), d'ERC amb 897 vots (20,87%), del PSC amb 317 vots (7,38), la CUP amb 186 vots (4,33%), CatComú-Podem amb 177 vots (4,12) i del PP, amb 110 vots (2,56%).

JxCat, l'actual fórmula electoral del PDeCAT, ha patit un important desens, ja que si bé al 2010 amb la coalició de CiU fregava el 50% a unes parlamentàries i un 54% a les municipals del 2015, aquest cop s'ha quedat al 35%. ERC ha fet un dels millors resultats al poble en unes eleccions al parlament, amb un 21%, malgrat ser uns resultats lleugerament inferiors a la mitjana nacional. Pel que fa Ciutadans, el partit d'Inés Arrimadas, sense secció local a Vidreres, ha experimentat un creixement increïble. A les eleccions al parlament Europeu del 2009, el partit taronja va treure 2 vots (0,14%) al nostre municipi, no obstant, sortí de la marginalitat política a les parlamentàries del 2012 (5,18%), fent el salt al 2015, on va aconseguir un 16,5% (segona força a Vidreres); un consecutiu descens a les eleccions espanyoles, 11% al 2015 i 7,95% al 2016, no fou inconvenient pel gran augment viscut aquest 21D, que l'ha situat amb el 24,1% com a segona força més votada.

A l'altra cara de la moneda hi trobem un desens espectacular del PSC. Un partit que venia de guanyar algunes batalles electorals, com les espanyoles de 2008, on superà el segon partit, CIU, per més de 10 punts, experimentava una caiguda en picat a les eleccions al parlament del 2010 de les quals només se'n va recuperar per les locals del 2011 i les espanyoles del mateix any, patint un desens irregular fins arribar al 21D, amb un dels pitjors resultats de la història del partit al municipi, amb un 7,38% dels vots.

Pel que fa Catalunya en Comú Podem, ha aconseguit el 4,12% dels vots, no havent sabut fidelitzar els excel·lents resultats de les dos últimes eleccions espanyoles, en les quals quedà com a tercera força el

2015 i segona força el 2016, per sobre d'ERC amb una distància de 0,4% i per sota de Convergència, per només el 1,6%. Només mirant la gràfica, podem entendre que aquest desens és un clar traspàs de vots principalment cap a C's.

Pel que fa a les CUP, tot i no tenir assemblea local, ha aconseguit millorar els resultats de les primeres eleccions al parlament en que es presentà, malgrat seguir la tònica nacional i perdre molts suports respecte a les últimes autonòmiques, quedant-se amb un 4,33% del vot, uns resultats semblants els aconseguits a nivell nacional que són del 4,45%.

Finalment, el PP ha quedat última força dels grups amb representació parlamentària, aconseguint tan sols un 2,56% dels vots, el pitjor dels resultats obtinguts a un esdeveniment electoral de les últimes dècades.

Fent un anàlisi territorial a nivell local, observem fortes diferències entre el nucli i les urbanitzacions. A la secció 001 i 002, corresponents al centre del poble (Nucli, Font del Pla i les Serres) JxCat és el líder indiscutible, mentre que ERC es manté com a segona força relegant a C's a tercera força. La secció 003 (Mas Flassià, les Bòries i la Goba) hi veiem ja certes variacions, principalment la retallada en la distància entre C's i JxCat, on el partit taronja es situa com a segona força a 13,95% de distància de JxCat a la mesa 003A i a 13,94% a la mesa 003B, tot i que en aquesta última ocasió ERC recupera el segon lloc amb un marge de 1,78%. El canvi més substancial el trobem a la secció 004 que correspon principalment a les urbanitzacions d'Aiguaviva, Terrafortuna, Santa Ceclina i Puig ventós. C's passa a ser la força més votada, amb una distància molt considerable amb el segon partit, ERC a la mesa 004A i JxCat a la mesa 004B, tot i que amb menor marge que la distància de diferència en el cas de les meses 001A i 001B, on JxCAT aconsegueix un màxim d'avantatge. En tot cas, C's dobla pràcticament els resultats obtinguts a les darreres eleccions al parlament, on aconseguí al voltant del 24% a la secció 004. A la mesa 004A C's queda a 21,47 punts per sobre d'ERC i a la 004B a 21,04 de JxCAT; a més, si bé la suma dels tres partits independentistes

							C's	JUNTSx-CAT	ERC-Cat-Si	PSC	CatComú Podem	CUP	PP
Secció / Mesa	Cens electoral	Votants	Abstenció	Vots nuls	Vots en blanc	Vots a candidatures	Vots	Vots	Vots	Vots	Vots	Vots	Vots
1 A	781	654	127	0	5	649	116	288	136	47	22	23	11
1 B	772	635	137	0	3	632	107	269	134	47	16	35	18
2 U	944	726	218	5	1	720	127	291	157	51	26	40	18
3 A	791	650	141	5	4	641	150	240	132	50	21	30	12
3 B	815	685	130	11	2	672	142	236	154	48	37	35	12
4 A	694	497	197	8	2	487	201	90	96	37	23	12	22
4 B	704	487	217	7	2	478	194	93	88	37	32	11	17

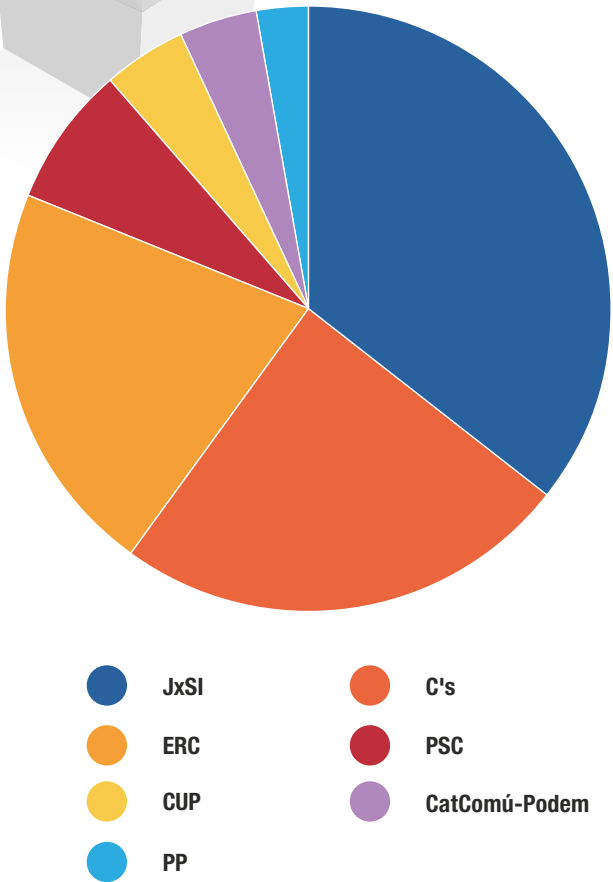


supera al 50% a les altres tres seccions, en aquesta tan sols arriba al 40,12% a la mesa 004A i al 40% a la mesa 004B. Els partits constitucionalistes aconseguixen la victòria amb un 53,17% del vot a la mesa 004A i del 51,67% a la 004B, mentre que a les passades eleccions el sobiranisme s'imposava a totes les meses i seccions del municipi.

També cal destacar d'aquesta secció la mesa 004B, on els Comuns aconseguixen el seu millor resultat, amb un 6,67% i on veiem un lleuger augment del vot al PP, quelcom que els permet situar-se per sobre de la CUP, que en contraposició, és on treu els pitjors resultats.

Pel que fa a un anàlisi de conjunt, PSC i ERC són els partits que menys veuen modificat el seu vot en relació al territori, mentre que la resta de formacions experimenten canvis molt substancials, especialment les dos formacions majoritàries: C's i JxCat.

Finalment, pel que fa a la participació, Vidreres es situa lleugerament per sota de la participació nacional que fou del 81,94%. No obstant, seguim la tendència alcista, amb una participació local al 2012 del 65,43%, al 2015 de 75,74%, i el 2017 del 78,79%. En perspectiva, i agafant l'exemple d'eleccions generals, al parlament i a la UE, la participació per seccions segueix una tendència pràcticament idèntica. Per tan, no hi ha variacions respecte a la diferència en l'augment de participació segons la zona. Superant el 80%, les zones del centre del poble, Mas Flassià, la Goba i les Bòries són les que registren un nombre més elevat de participació, mentre que Aiguaviva, Terrafortuna, Santa Ceclina i Puig ventós registren fins a 10 punts menys en la participació.

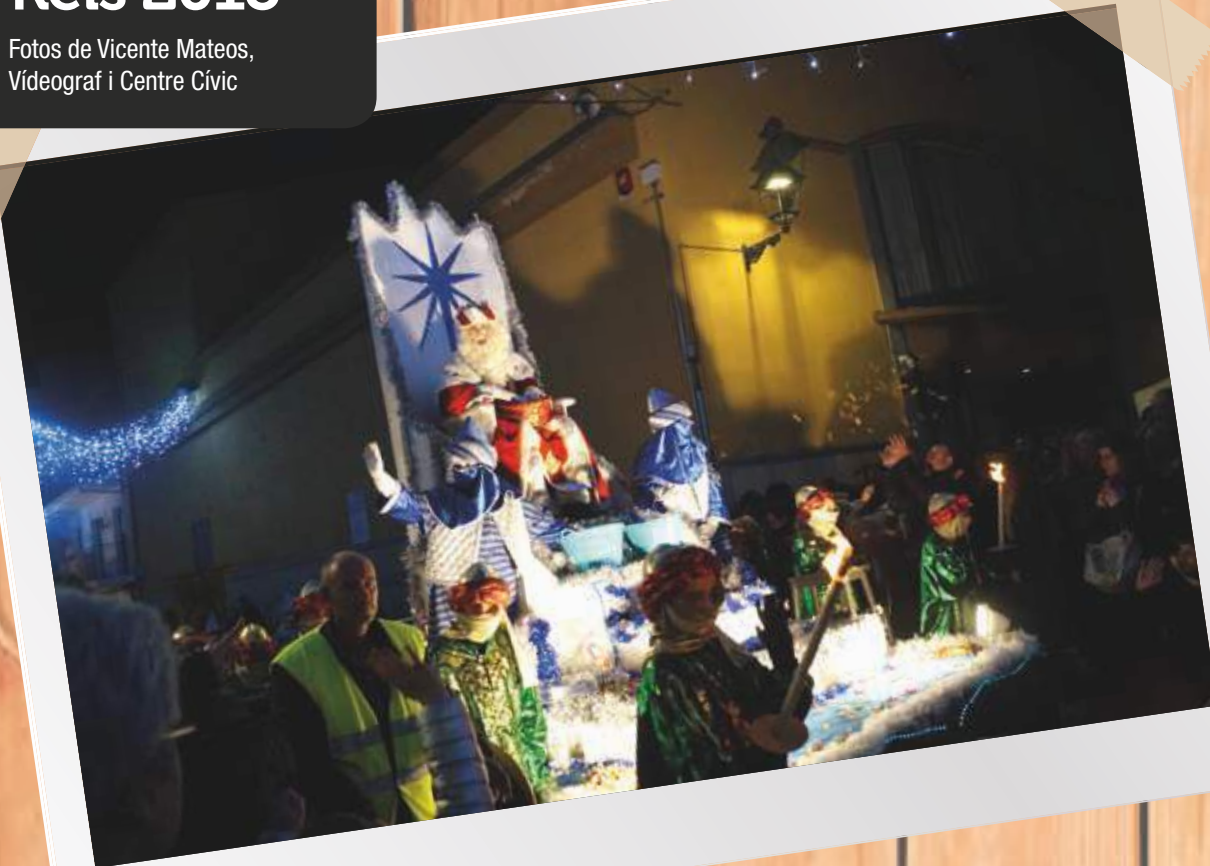


ELECCIONS	TIPUS	Participació	CiU	ERC	CUP	ICV	PSC	PP	C's	JxSI
25N 2006	CAT	48,82	40,18	19,77		8,35	19,06	7,93	0,97	
9M 2008	ESP	65,71	26,29	10,89		2,61	42,33	13,74	0,42	
25M 2009	EU	27,43	31,17	14,38		4,39	29,04	14,,87	0,14	
28N 2010	CAT	52,99	48,64	9,12		4,72	11,7	9,08	2,36	
22M 2011	LOC	46,83	37,21	21,72			29,36	8,01		
20N 2011	ESP	58,6	38,03	10,13		5,39	21,22	18,42		
25N 2012	CAT	65,43	42,13	16,55	3,48	5,85	10,1	9,75	5,18	
25M 2014	EU	42,37	33	28,83		7,32	8,56	6,16	4,39	
24M 2015	LOC	57	54,08	17,81		7,77	12,5	3,47		
27S 2015	CAT	75,74			6,91	5,73	8,05	6,22	16,56	53,05
20D 2015	ESP	66,06	24,91	19,39		19,16	12,03	9,38	11,09	
26JNY 2016	ESP	59,72	23,11	21,19		21,53	11,53	11,59	7,95	
21D 2017	CAT	78,79	35,06	20,87	4,33	4,12	7,38	2,56	24,13	

**Alguns dels partits esmentats en els gràfics han sofert modificacions en els seus noms en el llarg dels últims anys, així com han conformat o trencat coalicions. Per una millor presentació i interpretació, no s'ha fet efectiva la modificació d'alguns dels noms. Així doncs, per exemple, ICV s'ha presentat en coalició amb d'altres partits amb el nom d'Els verds aliança lliure, En Comú Podem, Catalunya Si que es pot, Catalunya en Comú Podem; o CiU, que després del trencament de la federació s'ha presentat com a Convergència, PDCAT, Democràcia i Llibertat o Junts per Catalunya. Les dades es troben expresades en percentatges.*

Reis 2018

Fotos de Vicente Mateos,
Videograf i Centre Cívic





Nota d'agraïment de la Marató de TV3



Benvolguts/des

Un any més s'ha realitzat la Marató de Tv3 a Vidreres i la participació ha estat un èxit.

Aprofitar per fer-vos saber que la recaptació és de 3.212,16 euros.

Gràcies a les Entitats, Escoles i Ajuntament s'han organitzat diverses activitats durant el mes de desembre per una causa solidària.

La col·laboració, la implicació i la suma de l'esforç de persones, col·lectius, entitats i empreses han fet possible que la Marató de Tv3 hagi assolit uns resultats extraordinaris.

El vostre entusiasme i dedicació ens encoratgen a continuar amb la tasca que ens hem compromès.

Des de l'Ajuntament, una vegada més, us volem fer arribar el nostre agraïment i la nostra voluntat de seguir col·laborant.

Salutacions,

Jordi Camps Vicente

Alcalde de Vidreres

Margarita Solé Ferrer

Regidora de Benestar Social, Sanitat i Esports



ENTITAT	RECAPTAT	RECAPTAT 2016
ESCOLA SANT ISCLE	619,41 €	773,18 €
ESCOLA SALVADOR ESPRIU	190,00 €	225,16 €
AJUNTAMENT DE VIDRERES	202,49 €	383,08 €
DIVERSILS	39,70 €	126,80 €
ATLÈTIC VIDRERES FSCE	239,45 €	349,63 €
RIALLES	101,42 €	400,00 €
JUNTA CASINO LA UNIÓ	500,00 €	150,00 €
GRUP ESPLAI VIDRERENC	113,27 €	60,00 €
CLUB OLÍMPIC DE VIDRERES	121,55 €	500,00 €
BIBLIOTECA JOAN RIGAU I SALA	123,50 €	22,70 €
NOU CAULÈS	200,15 €	50,26 €
SELVASERIA	26,30 €	140,50 €
NOU PATI VIDRERENC	190,22 €	161,00 €
COLLA GEGANTERA	240,00 €	
CFS "JOVES DE VIDRERES"	200,00 €	
GRUP TEATRAL VIDRERENC	105,00 €	
TOTAL	3.212,46 €	3.342,31 €

Recull de premsa

14 de gener de 2018 | Diari de Girona

**Àngel Mullera i Clara Aulinas
s'imposen en el 29è Cros de Vidreres**



9 de gener de 2018 | Diari de Girona

**Vidreres executarà aquest any el
nou centre de l'escola Sant Iscle**



29 de desembre de 2017 | Diari de Girona

**Vidreres construirà una canonada
de 14 quilòmetres per portar l'aigua**



27 de desembre de 2017 | Diari de Girona

**Cremen 5 contenidors en
diferents localitats de les
comarques gironines**



28 de novembre de 2017 | Diari de Girona

**Els premis ARC de música en directe
nominen la Festa Major de Vidreres**



15 de novembre de 2017 | Diari de Girona

**Vidreres instal·la 32 columbaris al
cementiri i fa millores a l'entorn**





La plaça



En homenatge a les senyores M.

He anat a comprar quatre coses per Nadal i m'ha tocat d'exercitar allò del "fer poble": preguntar i ser preguntat de manera més o menys superficial -ara amb un i ara amb l'altre- de casa a la botiga i de la botiga a casa. És un bon exercici. De totes maneres, en aquest país la gent de poble teixeix una quotidianitat estable i pràcticament inalterable. L'exposició social queda reservada als dies assenyalats (com el Ranxo, els Reis o Nadal), a les botigues ben definides, als escalons de les entrades de les cases i, sobretot, a les places, que són l'abocador residual de vida comunitària. A vegades, però, hom desemboca en una plaça un dia profundament hivernal, en una hora inadequadament fosca, quan els ecos vitals de la tarda ja s'han esfumat i, entotsolat en les seves petites misèries, hi descobreix un ridícul majúscul.

Això em va passar fa exactament un any i així mateix ho vaig apuntar en el meu dietari inconstant que aquí simplement transcriu:

23/12/2016

Les onze del vespre sempre m'ha semblat una hora indefinida, fluïxeja de personalitat; entre la indulgència de les deu i la seducció macarra de les dotze. Avui, dissabte, he arribat a les onze pel decantament habitual d'estones, sense cap esforç especial (com per xirimba!). Entrava amb un passejar rural, fonoll en boca metafòric, a la meua Plaça dels Dolors.

Per aquestes dates la Plaça dels Dolors és un batut aigualit de geometria sinistre. Un altiplà roig-teula de granit aspre i rogallós li confereix

estatus de plaça pública; quatre hexàgons irregulars de gespa escassament encabida; tres bancs de fusta mirant-se entre si; vuit fanals capgrossos; dotze moreres insatisfetes i una font al mig, ni destra ni constant. La il·luminació sempre ha estat d'un groc ensopit que, combinada amb el roig-teula del granit de la plaça, durant les nits d'hivern, hi projecta una atmosfera irreal d'insomni avançat o de boira espessa.

He vist la senyora M. asseguda en un dels tres bancs de la plaça, d'esquena, sola. Les onze tocadetes. Dedins l'atmosfera d'ingravedesa lumínica tot era pulcre i sord. El fred era persistent; la gebrada feia ben bé una hora que havia començat. Ella amb una mà s'aguantava al bastó tot i no ser-li necessari. Mirava qui sap on: enllà de la font, enllà de les moreres, enllà de la plaça. Jo, primer, he dissimulat un pasturar la mirada per no incomodar-la, però com que aviat he entès que ni m'havia sentit ni em sentiria he decidit de fixar-me més detingudament en el seu perfil encongit, geperut i atropellat. S'estava allà a deshora, sense en P., a l'aixopluc d'una bufanda llanosa, pensant qui sap què. Aviat he sentit una profunda llàstima, i vergonya davant la consciència de contemplar mig en secret la humana obsolescència. Però de sobte les cametes penjants de la senyora M., que ara amb prou feines la deixaven caminar, s'han començat a gronxar i tota aquella plaça d'atmosfera insomne, tot aquell fred d'ossada pelada, tota aquella nit de fosca nuclear han caigut en el ridícul més estrepitos. A una hora indefinida, dos cametes obsoletes han ridiculitzar l'Hivern.

Aquesta nit dormiré molt plàcidament; com si m'haguessin tret un pes de sobre que feia temps que arrossegava sense ni tan sols adonar-me'n. Demà miraré el Montseny, i potser fins els Pirineus, amb la lleugeresa de qui assaboreix l'avantsala d'una petita victòria.



Escola Sant Iscle

<https://sites.google.com/a/xtec.cat/escola-santiscle/>

Festa de Nadal a l'escola Sant Iscle



Aquest any per acabar el trimestre hem representat uns pastorets força especials: "El pessebre de l'Adrià".

Es tracta d'un conte on el protagonista, l'Adrià, pot veure com el seu pessebre pren vida i en ell hi apareixen diversos personatges interpretats per tots els nens i nenes de l'escola. Cada nivell ha preparat una coreografia adequada al que havien de representar.

Així, el repartiment d'actors queda de la següent manera:

- Caganers (P3)
- Pescadors (P4)
- Dimonis (P5)
- Pastors (1r)
- Estrelles i 3 reis (2n)
- Submarinistes (3r)
- Superherois (4t)

- Extraterrestres (5è)
- Robots (6è)



Les actuacions han estat molt originals i divertides, i els nens i nenes s'ho han passat d'allò més bé.

Tampoc podia faltar en una data com aquesta, el nostre estimat tió. Els més petits l'han fet cagar i han repartit per a tota l'escola una gran quantitat de neules i torrons.

L'última setmana també van venir els patges reials a recollir les cartes per als Reis Mags de l'Orient. Va ser molt emocionant veure'ls de tant a la vora i més encara quan, al tornar de vacances hem trobat alguns regalets.

L'Escola Sant Iscle us desitja molt Bon Any 2018!



Pessics de Nadal que duren tot l' any



El Nadal és una època molt especial. Els nens estan emocionats i la il·lusió, l'alegria i els nervis es respiren a l'ambient. Tothom està content.

Al carrer, a les botigues, a la televisió, per tot arreu es parla d'amor, d'alegria de la família, com a valors que, tot i que els hem de tenir presents sempre no és sobrer recordar-los especialment aquests dies.

A l'escola pensem que tots aquests valors i d'altres s'han de treballar tot l'any, no són d'una època i prou. Però aprofitem aquest moment per in-

cidir més en la seva importància tot fent activitats socials que compartim amb tot el poble de Vidreres, amb els companys de l'escola i a tothom qui les vulgui veure a la pàgina web del Centre.

Alguns d'aquests valors són:

DONAR I REBRE

Contagiar alegria, cantar cançons, compartir els treballs fets a l'escola. Rebre paraules amables, abraçades, somriures...





Escola Salvador Espriu

<http://agora.xtec.cat/ceip-salvadorespriu-vidreres/>



SOLIDARITAT

És temps de solidaritat, de pensar en les persones a qui els manca salut, en els nens que no poden tenir joguines.

Per tot això hem col·laborat en la Marató de TV3, cantant nades a la plaça de l'església.

ALEGRIA

L'emoció del Nadal també és present a l'escola amb alguns elements de les tradicions catalanes: TIÓ, PESSEBRE, NADALES

Finalment, hem preguntat als nens què farien ells si fossin un Rei Mag i ens han donat respostes meravelloses.

Aquí us deixem un pessic.

DESITJOS PER L' ANY 2018 QUE ELS PETITS DE PRIMÀRIA VAN ESCRIURE A CLASSE.

"Si jo fos un Rei Mag donaria pau allà on no n'hi ha".

"Si jo fos un Rei Mag demanaria que tots els nens del món tinguessin una joguina per Nadal".

"Si jo fos Rei Mag voldria que em portessin joguines per jugar amb els amics".

"Si jo fos Rei Mag demanaria que no hi hagués guerra i tots els nens del món poguessin jugar".

L' últim dia de classe ens reunim tots al gimnàs i cantem nades:

Els alumnes de P3, P4 i P5 canten Nades molt atents a la Gemma de Música i a la seva senyoreta.

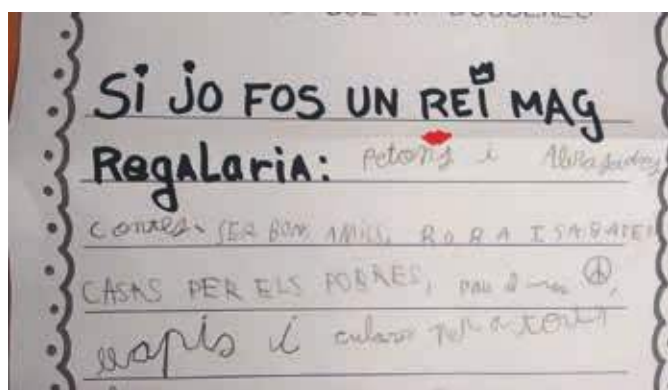
Els de 3r i 4t preparen amb emoció els poemes i cançons.

I els grans de l' escola ens canten dues cançons en anglès. No falten els mestres que representen una nadala amb animallets inclosos: *"A Betlem en vull anar".*

Aquest any els alumnes de 1r i 2n són els encarregats de presentar les actuacions i han decidit fer-ho amb balls i músiques molt alegres i amb un conte de Nadal ben curiós: El Trencanous.

I tot això és un pessic del Nadal a l' escola. La nostra petita contribució a millorar el món, el nostre món més proper.

Gràcies a tots per ajudar a fer-ho realitat.



L'Institut a la First Lego League



Equip VIDBOTS
de l'INS Vidreres



INS Vidreres



<http://agora.xtec.cat/ies-vidreres/moodle/>



Aquest passat 27 de Gener, l'equip de robòtica VIDBOTS de l'Institut Vidreres, format per 10 estudiants de segon d'ESO han participat al campionat First Lego League celebrat a la universitat de Girona.

L'equip VIDBOTS, en el seu primer any de participació, ha aconseguit la tercera plaça en puntuació del comportament del robot i el primer premi en valors First Lego League.

El campionat First Lego League promou la formació STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics) pretén ser un mètode d'ensenyament orientat cap a la ciència, la tecnologia, l'enginyeria i les matemàtiques, relacionant aquestes disciplines entre si.

La competició cada any parteix d'una temàtica diferent i es divideix en varies parts. Aquest any el tema és Hydrodynamics i està destinat a estudiar el cicle de l'aigua. Les diferents parts del concurs valoren els valors FLL (competició amistosa, el respecte cap als altres i el treball en equip, el desenvolupament del robot; dissenyant i construint un robot que ha de ser capaç de resoldre les missions de la taula de competició en 2 minuts 30 segons.

Finalment el projecte científic, on els participants han presentat una solució innovadora sobre la temàtica en concret. L'equip VIDBOTS de Vidreres ha presentat la WATERLAMP, un disseny de lluminària de carrer amb la finalitat de recollida d'aigua de pluja per al reg urbà.





Nou Patí Vidrerenc



noupatividrerencv



npvidrerenc@gmail.com

Tanquem una temporada plena d'èxits



Com cada desembre el Nou Patí Vidrerenc dóna per finalitzada la seva temporada. Una temporada que es presentava molt complicada i difícil de superar els resultats obtinguts al 2016, però amb l'esforç de pares, junta, patrocinadors, equip tècnic i dels més de 60 patinadors que actualment formen el nostre club, hem aconseguit tornar a superar-nos.

Són moltes les competicions on hem participat i hem fet molts quilòmetres, de Girona a Sant Vicenç, de San Vicenç a Santa Eulàlia, entre mig una petita estada a Reus per seguir camí cap a La Seu d'Urgell i no oblidem que vam estar a Banyoles. Fins i tot hem sortit internacionalment aconseguint pujar amunt del tot del podi.

Són molt els èxits aconseguits i molts els somnis que ens falten per fer realitat. Ens embarquem en una nova temporada, amb nous reptes i amb nous objectius, però el més important és que ho fem amb la il·lusió de tornar a viure tants bons moments com els viscuts aquest any.



Marató TV3! Diu molt de tu!

Aquest any el Club ha organitzat, com ha va essent habitual els darrers anys, una nova activitat per a recaptar fons per a la Marató de TV3.

En concret es va dur a terme el cap de setmana del derbi Vidrerenc de Futbol Sala, doncs el dissabte es va jugar el partit Joves de Vidreres CFS vs Atlètic Vidreres FSCE, i aquest cop el resultat final va ser a favor de l'Atlètic, amb una victòria per 5-6.

I el diumenge, com hem comentat, vam realitzar l'acte de la Botifarrada per la Marató. On es van servir 104 racions. La recaptació neta va ser de: 239,45 €



Atlètic Vidreres



atleticvidreres.com



info@atleticvidreres.com



Club Olímpic Vidreres

Activitats del Club Olímpic Vidreres



El Club Olímpic Vidreres va participar a la Festa Major organitzant una cursa amb el suport i col·laboració de l'Ajuntament de Vidreres. Com cada any la participació de nens i nenes a la cursa va ser massiva. Més de 100 participants en totes les categories van gaudir d'un dia esportiu.

Des del Club Olímpic Vidreres us animem a que els vostres fills i filles formin part del nostre Club participant en les activitats que organitzem.

Tenim una escola d'atletisme on els petits (de 3 anys a 6 anys) aprenen atletisme jugant. Per als que són una mica més grans (de 7 anys a 14) oferim la possibilitat d'entrenar i competir a la Copa Gironina de Cross. També tenim una secció de voleibol, amb escola d'aprenentatge (nens i nenes entre 6 i 11 anys) i un equip (12 anys en endavant) que participa a la Lliga Comarcal. Us animem a tots perquè els vostres fills participin en les nostres activitats per gaudir de l'esport i portar una vida sana i saludable. Us esperem.



III Marxa nocturna solidària per a la Marató de TV3

Aquest ha estat el tercer any que el Club Olímpic Vidreres, com a entitat, col·labora amb la Marató de TV3, dedicat enguany a les malalties infeccioses, i ho ha fet com millor sabem... Caminant i corrent!

Marxa nocturna pel pla de Vidreres, hem estat una trentena de persones (adults, nens i algun que altre gos, que han volgut participar i col·laborar amb aquesta bona causa.

El circuit, degudament marcat, s'ha il·luminat pels frontals i lots dels caminaires i corredors... però tots amb la mateixa finalitat: col·laborar, participar i fer esport!

La recaptació ha estat de 121,55 €.

Gràcies a tot@s per la vostra col·laboració i participació!



Club Twirling Vidreres

f @Twirlingvidreres

Primera competició del Club Twirling Vidreres



Aquest cap de setmana, hem organitzat la nostra primera competició. L'equip directiu del club Twirling felicita a tots els nostres atletes, pels resultats obtinguts, que han estat moltíssims.

Felicitem també a l'organització que hem creat amb els nostres pares i famílies. Heu estat meravellosos.

Felicitats els altres 14 clubs que han participat en aquesta competició. Hem gaudit d'un bon ambient i diversió gràcies a, la Federació Catalana NBTA. Gràcies per confiar en nosaltres.

Ara ens toca seguir treballant per a les properes competicions, que estan per arribar.

Agraïm al nostre Ajuntament el seu ajut. Sense el vostre suport, i el dels treballadors que ens han prestat els seus serveis, no hauria estat possible. Menció especial als del departament d'esports, i de la brigada.

A continuació us deixem les nostres classificacions:

INDIVIDUAL DANCE ALABÍ-CAT.B

JUDITH PÉREZ	9 posició
LAURA MORENO	12 posició
MIREIA DIAZ	15 posició
PAULA FERNÁNDEZ	19 posició

INDIVIDUAL DANCE INFANTIL-CAT.B

IRENE ÁLVAREZ	1 posició
ROCIO PEÑA	5 posició
DUNIA ALBERTO	13 posició
PAULA GÓMEZ	17 posició

INDIVIDUAL DANCE CADET CAT.B

NEREA GARRIDO	1 posició
DANA FIGUERO	2 posició
CELIA BERNARDO	3 posició
INGRID COLL	4 posició
AINA MASNOU	7 posició

INDIVIDUAL ALABÍ PRELIMINAR

ZAIRA SALCEDO	5 posició
---------------	-----------

INDIVIDUAL INFANTIL PRELIMINAR

BLANCA MARTÍNEZ	5 posició
QUERALT VALENTÍ	10 posició
LAURA DE LA FUENTE	14 posició
MIREIA PIGEM	15 posició
ANDREA NUALART	16 posició

INDIVIDUAL CADET PRELIMINAR

JOSEMI ALEGRE	1 posició
---------------	-----------

INDIVIDUAL CADET PRELIMINAR

LAIA VILA	10 posició
-----------	------------

INDIVIDUAL NIVELL CAT. A INTERMÈDIA

AINA ALVAREZ	1 posició
--------------	-----------

TEAM DANCE ALEVI CAT. B

VIDRERES	3 posició
----------	-----------

TEAM INFANTIL CATEGORIA A.

VIDRERES	1 posició
----------	-----------

GRAN EQUIP

VIDRERES	2 posició
----------	-----------



Malalties infeccioses



Poden afectar qualsevol persona, de qualsevol edat. Passa ara i aquí. Tothom tindrà unes quantes infeccions al llarg de la vida. La majoria són lleus, però algunes són molt greus i poden portar a la mort de manera ràpida. Provoquen 1 de cada 3 morts al món.

Alguns experts consideren que la resistència als antibiòtics, que complica el tractament de les malalties infeccioses, podria arribar a causar, l'any 2050, la mort de 10 milions de persones, xifra que superaria les morts per càncer.

Cada microorganisme s'instal·la i prolifera en un lloc del cos humà, depenent de la via d'entrada i característiques. Les persones que porten pròtesis o vàlvules, tenen un risc afegit de patir infeccions en aquests dispositius. Poden afectar: la pell, l'aparell respiratori, l'aparell digestiu, el sistema urinari, l'aparell reproductor, el sistema nerviós o tot el cos.

Els principals tipus de microorganismes infecciosos són: Virus, bacteris, fongs o Protozoous (entre ells els paràsits).

Infeccions comunitàries freqüents

Afecten tots els grups d'edat i tant persones sanes com amb altres malalties. Normalment es curen sense problemes, però també poden complicar-se molt i provocar la mort: pneumònia, grip, gastroenteritis, infeccions urinàries.

Infeccions comunitàries greus o d'especial risc de contagi

Són malalties amb un perill de contagi potencial que poden afectar la comunitat i la salut pública: meningitis, hepatitis, tuberculosi, malalties de transmissió sexual (MTS), SIDA (VIH).

Sèpsia

A Catalunya, moren 10 persones cada dia per una sèpsia greu. És la primera causa de mort al món per infecció. Als pacients que es recuperen d'una sèpsia, sovint els queden seqüeles importants, com amputacions o problemes greus de cor, ronyons, fetge, cervell.

Infeccions nosocomials

Les nosocomials són infeccions relacionades amb l'assistència sanitària o amb les cures de la salut. Afecten sobretot: pacients postquirúrgics persones que porten dispositius temporals, com catèters vasculars, sondes urinàries o ventilació assistida. També hi ha infeccions oportunistes que afecten persones immunodeprimides. Poden arribar a provocar la mort de persones amb càncer o la pèrdua d'un òrgan de pacients amb un trasplantament.

Infeccions emergents i del viatger

Són les que a Catalunya ja s'havien controlat a través de la vacunació o que provenen d'altres llocs del món i, a causa de la mobilitat de la població, arriben aquí. Aquests dos grups de malalties van en augment: xarampió, tos ferina, diftèria, malària, dengue, chagas, zika, chikungunya.

La lluita contra les infeccions

El sistema immunitari

El cos humà compta amb un sistema de defenses propi que, quan detecta l'entrada de microorganismes patògens, s'organitza per combatre'ls i eliminar-los. Com funciona el sistema immunitari del nostre cos? Tenim barreres defensives, com la pell, les glàndules lacrimals, el mucus a l'interior del nas i de les vies respiratòries i glàndules



gàstriques. Tenim cèl·lules amb capacitat immunològica presents al teixit conjuntiu, els Macròfags. Tenim la resposta IMMUNE o reacció antígen-anticòs.

Les vacunes

Els metges experts expliquen que, amb la vacunació comunitària, s'ha aconseguit controlar i, pràcticament, erradicar, infeccions que havien tingut índexs de mortalitat molt elevats (verola, poliomielitis, tos ferina, diftèria, etc.)

Ajuden el sistema immunitari a crear noves defenses contra un microorganisme concret. Si s'injecta el microorganisme mort, afeblit o fragmentat, s'aconsegueix que el cos hi respongui fabricant anticòs, que recordi com defensar-se'n en cas de reinfecció i que eviti la malaltia

La resistència als antibiòtics

Des que Alexander Fleming va descobrir, el 1928, la penicil·lina, els antibiòtics, han salvat milions de vides. Però el seu ús generalitzat i, de vegades, incorrecte, ha fet que cada vegada hi hagi més bacteris resistents. Hi ha experts que afirmen que, si no es fa més recerca i no es troben noves molècules, l'any 2050 les infeccions podrien arribar a causar 10 milions de morts l'any, al món (xifra semblant a la d'abans del descobriment de la penicil·lina.

La prevenció

Segons els experts, la millor manera de prevenir les infeccions és intentar evitar-ne el contagi. Per això, cal seguir uns quants hàbits. Si esteu malalts, no heu d'anar a l'escola ni a treballar.

Per evitar el risc d'infecció per transmissió sexual, utilitzeu correctament el preservatiu. Beveu aigua d'ampolla quan viatgeu a llocs on pot estar contaminada. Conserveu i manipuleu correctament els aliments i renteu bé fruites i verdures. Si us feu una ferida, netegeu-la de seguida amb aigua i sabó. Si esternudeu o tossiu, poseu-vos el colze davant la boca, mai la mà, per no transmetre la malaltia.

La higiene de mans

Un gest tan senzill com rentar-se les mans és una de les millors maneres de prevenir el contagi de malalties infeccioses. Rentar-se les mans amb aigua i sabó o una solució alcohòlica podria evitar un 44% de les malalties diarreiques o un 25% de les infeccions respiratòries, les dues causes més importants de mortalitat infantil al món.

Quan fer-ho?

Abans i després d'anar al bany o de canviar bolquers, després de viatjar en transport públic, abans de menjar, després de tocar animals o de recollir-ne excrements, després de tocar terra, abans de cuinar o manipular aliments, abans de tocar un nadó, un ancià o una persona malalta.

La recerca en malalties infeccioses tindrà un impacte directe sobre els ciutadans perquè qualsevol de no saltres patirà infeccions al llarg de la seva vida.





Antibiòtics i resistències



Podríem dir que la història dels antibiòtics comença l'any 1928, quan Alexander Fleming va descobrir de manera accidental la penicil·lina.

Alexander Fleming era un científic escocès que, mentre realitzava experiments amb un bacteri anomenat *Staphylococcus Aureus*, va advertir que en un dels cultius havia aparegut, de manera fortuïta, un fong. Les colònies de bacteris que hi havia al voltant d'aquell fong s'havien tornat completament transparents, cosa que indicava que havien mort per l'acció d'una substància que havia alliberat el fong. Així doncs, Fleming va atribuir a aquell fong la propietat BACTERICIDA, que significa que té la capacitat de matar bacteris.

Del nom del fong (*Penicillium notatum*) en va derivar el nom del que seria el medicament més conegut i empleat per al tractament de malalties infeccioses: la PENICIL·LINA.

Amb el pas del temps, la investigació de l'estructura i mecanisme d'acció de la penicil·lina ha permès a la indústria farmacèutica obtenir altres penicil·lines sintètiques i semisintètiques, que han anat evolucionant fins a donar lloc a tot el ventall d'antibiòtics que actualment tenim a l'abast.

Des que els antibiòtics van començar a utilitzar-se han salvat milions de vides. Però en els darrers anys han començat a saltar les alarmes, ja que estan apareixent uns bacteris que semblen ser immunes a tots els antibiòtics coneguts. Són els anomenats "superbacteris", i la seva aparició es deu al mal ús que s'està fent dels antibiòtics i la seva conseqüència: les resistències bacterianes als antibiòtics.

Resistència als antibiòtics vol dir que el bacteri deixa de ser sensible a l'antibiòtic, i que per tant, l'antibiòtic no fa l'efecte desitjat. És a dir, que l'antibiòtic deixa de curar.

Però: Què produeix les resistències bacterianes?

En primer lloc, les resistències es produeixen per un mal ús o abús dels antibiòtics. Utilitzar antibiòtics per patologies per les quals no

estàn indicats (refredats, mals de coll, mals de queixal...) és la principal causa de l'aparició de resistències. És per això que des de la farmàcia no us dispensem antibiòtics sense una recepta mèdica. Cal sempre la supervisió d'un metge, que determini si l'ús d'un antibiòtic està justificat.

En segon lloc, els tractaments inacabats. Quan deixem un tractament a mitges perquè "ja ens trobem millor" estem deixant que el bacteri reconegui una substància nociva per ell (l'antibiòtic) i que reaccioni desenvolupant mecanismes per defensar-se la propera vegada que els posem en contacte (la resistència a l'antibiòtic).

En tercer lloc, el tractament d'animals amb antibiòtics. Si tenim una mascota, només el veterinari pot determinar si necessita un tractament amb antibiòtics. L'automedicació dels animals de companyia també és perillosa.

El resultat de totes aquestes males pràctiques és l'aparició de bacteris multiresistents. Tot i que sembli que parlem d'un problema a llarg termini, la realitat és que CADA ANY moren a Espanya prop de 2.800 persones d'infeccions causades per bacteris multiresistents. A nivell europeu, són 25.000 les morts anuals per aquest problema, i 700.000 a tot el món.

Així doncs, per evitar que aquest greu problema de salut pública vagi a més, caldria que ens prenguéssim molt seriosament aquestes recomanacions:

- No automedicar-nos amb antibiòtics, fer-ho sempre per prescripció d'un facultatiu.
- Acabar sempre els tractaments, encara que ens trobem millor al cap de pocs dies.
- No administrar antibiòtics a les nostres mascotes si no és que ens ho ha indicat el veterinari.



La contaminació dels vehicles

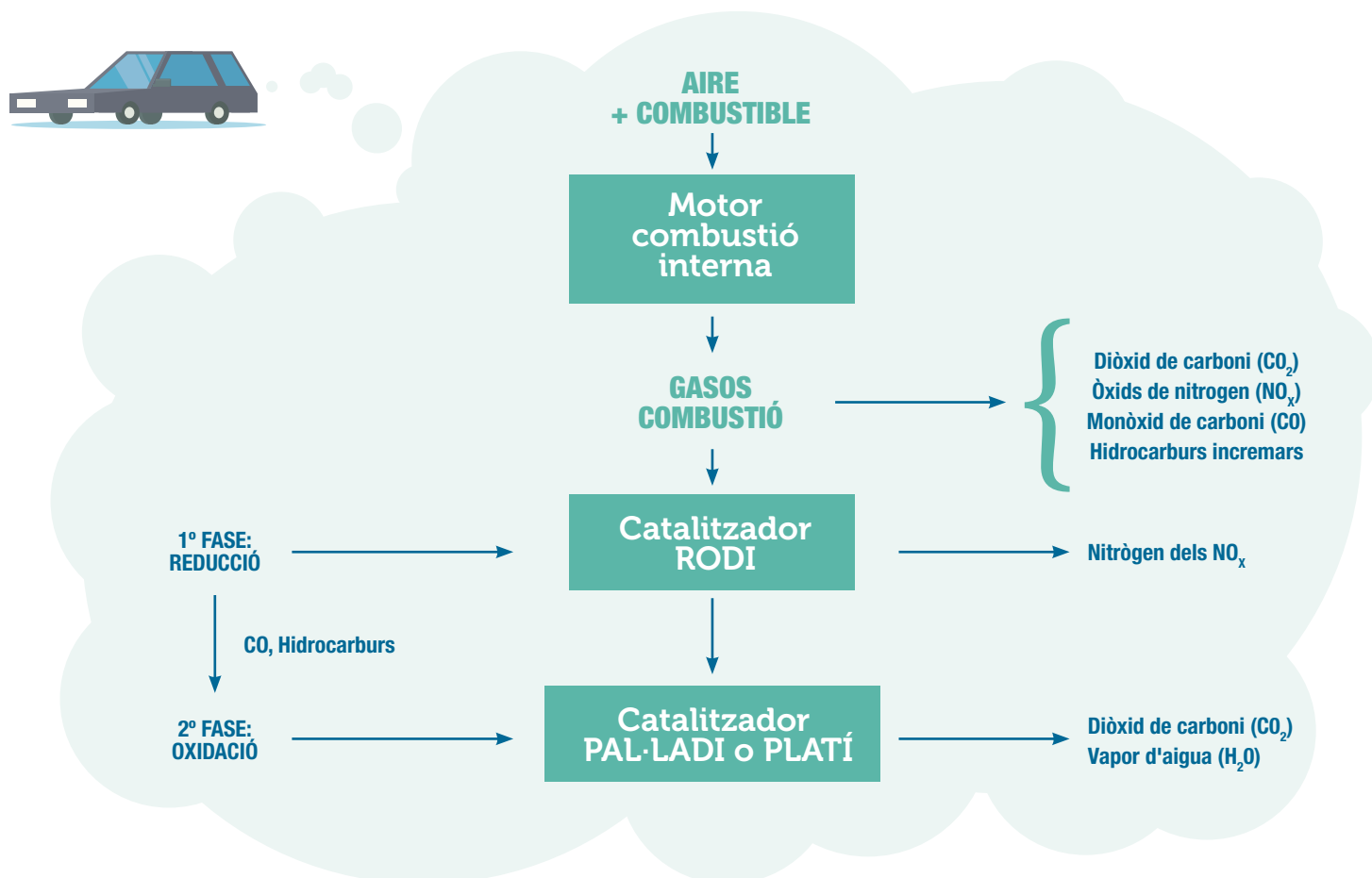


Figura 1

Sentim dir sovint que ciutats importants en àrees superpoblades volen o ja han introduït restriccions al tràfic de cotxes particulars, en dies en els que s'ajunti a la circulació de vehicles, episodis de pressió atmosfèrica alta. Aquesta situació atmosfèrica fa que les capes d'aire i gasos superficials d'emissió no es puguin expandir i restin acumulats a la superfície.

Els motors de combustió interna dels cotxes i camions cremen un combustible per produir energia mecànica de tracció i desprenen uns gasos que són diòxid de carboni i vapor d'aigua. Si la reacció química de combustió del gasoil o de la gasolina fos completa no hi hauria més problema mediambiental que el de l'excés de diòxid de carboni -CO₂- generat. El que passa és que el combustible porta restes d'altres impureses i que en els motors de combustió interna, ja sigui pel tipus de motor o per les característiques de la conducció, s'hi alternen moments d'excés d'aire o d'excés de combustible. En el primer cas es generen òxids de nitrogen (NO_x) i en el segon restes d'hidrocarburs i monòxid de carboni (CO). Tots aquests compostos químics expulsats són regulats per l'Administració degut al seu caràcter nociu.

Els catalitzadors dels cotxes, imposats als fabricants dels vehicles des de fa dècades, tenen per missió eliminar o reduir de forma important les emissions de gasos perillosos de forma que quedin transformats en gasos

no tòxics abans de ser expulsats pel tub d'escapament del vehicle. En la figura 1 es pot veure l'esquema del procés.

El catalitzador del cotxe conté un entrellat ceràmic recobert del metall (rodí, pal·ladi, platí) a fi i efecte que es produeixin les reaccions esmentades de reducció dels òxids de nitrogen i d'oxidació dels hidrocarburs i del monòxid de carboni.

En aquest procés s'ha reduït la toxicitat dels gasos emesos però es manté i s'incrementa el CO₂ generat (efecte hivernacle) i seguim amb el problema de pol·lució arran de terra quan predominin els anticiclons.

Altres fets que cal considerar són la pèrdua de rendiment del catalitzador per antiguitat del vehicle i les trampes que han fet determinats fabricants en el control d'emissió de gasos del vehicle.

La solució al problema passa per la implantació progressiva dels cotxes híbrids i elèctrics i això vol dir fabricar cotxes d'acord amb aquestes noves tecnologies, superar el marge d'autonomia actual del cotxe elèctric i ampliar els punts de connexió elèctrica a les necessitats dels usuaris.

Tasca lenta però que s'ha d'anar imposant.



Felicià Montila

Pollastre al vi negre

INGREDIENTS PER QUATRE PERSONES

- 1 pollastre de 1kg 600 g
- 2 cebes
- 2 pastanagues
- 2 tomàquets madurs
- Una fulla de llorer
- 2 dents d'all
- 1 vas gran de vi negre
- 400 g de xampinyons
- 200 g de cansalada virada

Per la picada

- 1 o 2 dents d'all
- 6 ametlles torrades
- 1 galeta maria
- 5 g de xocolata



Es neteja el pollastre i el tallem a quarts. El posem en una cassola amb una mica d'oli i el daurem. A continuació hi afegim les verdures tallades i les deixem daurar. Posem el vi negre i ho deixem coure. S'hi afegeix també un vas d'aigua perquè quedi més cobert i així es cogui de forma més uniforme. Cal anar-ho remonent de tant en tant.

Mentre es va coent el pollastre anem preparant els xampinyons. Els tallem i els posem en una paella perquè vagin perdent l'aigua. Tallem la cansalada en petits talls, la fregim i la posem amb els xampinyons, un cop escorreguts. Hi donem unes voltes i ho apartem.

Comprovem que el pollastre estigui cuit i el provem per veure si està bé de sal. Si ja està es posa en una plata.

Afeguem el preparat d'haver cuit el pollastre i hi posem una mica de farina, ho removem bé i si fa falta s'hi posa una mica més d'aigua per obtenir la salsa. Cal anar-ho provant per si és necessari rectificar-ho de sal.

Un cop feta passem la salsa pel colador xinès a la cassola que hi ha els xampinyons i la cansalada. Afegim la picada, hi posem el pollastre i ho fem coure uns minuts tot junt. Es retira i ja està llest per servir.

L'acompanyarem amb un vi negre suau de l'Empordà.

Bon profit!!

Nou servei de psiquiatria al CAP de Vidreres

El CAP de Vidreres posa en marxa el servei de psiquiatria. Es tracta d'un servei de suport al metge de capçalera, l'encarregat de decidir la derivació dels pacients. També es durà a terme la creació d'un espai obert entre psiquiatria i psicòleg per a tots els pacients que ho necessitin.

L'objectiu és incrementar els seus serveis per poder cobrir el màxim nombre possible de patologies.





Josep Borrell

Pa de pessic amb llardons

INGREDIENTS

- 300 g de farina
- 300 g de sucre
- 6 rovells d'ou i 6 clares d'ou
- 30 g llevat royal
- 100 g llardons
- 100 g de pinyons
- ¼ de copa d'anís
- 45 g de mantega
- 100 ml de llet
- La pell de mitja llimona rallada



A continuació us proposo unes postres molt adients per aquestes dates i relacionat amb quelcom tant nostrat com la matança del porc. Es tracta d'un pa de pessic de llardons, una recepta que algú li podria recordar a la coca de llardons. La diferència en aquest cas és que es tracta d'un pa de pessic i que els llardons aniran triturats.

Elaboració: en un recipient hi posem la farina, el sucre, la llimona rallada, els rovells d'ou, l'anís, la mantega i la llet; i ho barregem tot. Tot seguit fem les clares a punt de neu, ho afegim a la barreja d'abans i posem els llardons triturats i el llevat royal.

Agafem el motlle on farem el pa de pessic i l'encamisem. Encamisar vol dir untar el motlle amb mantega i enfarinar-lo lleugerament per tal que el pa de pessic no s'enganxi al motlle, recordar que un cop la farina s'ha adherit a la mantega hem de treure la farina que ha sobrat. Finalment aboquem la barreja dins el motlle, hi posem pinyons al damunt i ho posem al forn a 160°C durant 40 minuts.

Us suggereixo acompanyar les postres amb una copa de moscatell o vi de garnatxa dolç. Com podeu veure aquesta recepta no té cap secret, us animo a provar-la i segur que no us decepcionarà.

La visió de la Tere



Un poble digne



Para el logro del triunfo siempre ha sido indispensable pasar por la senda de los sacrificios.
Simón Bolívar (1783-1830)

Comencem fent un brevíssim esbós històric per poder, a continuació, endinsar-nos a la superfície del panorama polític que ens envolta actualment. Era el 2005, quan el Moviment Català d'Alliberament Nacional (MCAN), començava a fer sortir el discurs independentista dels cercles militants i dels grups d'estudi per traslladar-lo a l'espai públic de la mà de la Plataforma pel Dret a Decidir (PDD) i una munió d'entitats més, militància que confluiria al 2012 a la Conferència Nacional per l'Estat propi, el germen de l'ANC. A partir d'aquest any, l'independentisme es consolidava, ocupava els carrers i aconseguia incloure el dret a l'autodeterminació en el centre del debat sociopolític, traçar l'agenda política i transformar el mapa electoral.

Paral·lelament a aquest moviment popular, el canvi de tendència política propiciada per les pressions socials de l'independentisme, l'assumien ERC, favorable a la independència des del 16è congrés (1989); i CiU, que venia de presidir el govern de la IX legislatura (2010-2012), el "govern dels millors", marcat per les retallades, les privatitzacions i el pacte amb el PP. Després de les eleccions del 2012, es signava l'anomenat "pacte per la llibertat", a través del qual ERC i CiU no foren capaços de materialitzar cap tipus d'avenç en matèria de sobirania, més enllà de resolucions simbòliques al Parlament i de l'organització d'una consulta popular no referendària, el 9N. Al 27 de setembre del 2015 hi hagueren noves eleccions, anomenades "plebiscitàries", on l'entesa entre ERC i CDC es concretava encara més, amb la formació de la coalició de JxSí. Es presentaven a les eleccions amb el compromís d'assolir la independència en un termini de 18 mesos. Malgrat la majoria sobiranista sorgida de les eleccions, el nou govern renuncià al propi programa electoral, assumint un nou full de ruta centrat en el referèndum.

L'1 d'octubre del 2017 tenia lloc el referèndum d'autodeterminació, amb el que el govern havia pres certa distància en delegar molts aspectes organitzatius a particulars i associacions, per tal de no fer front a un xoc de legalitats amb l'Estat Espanyol. La victòria de l'1 d'octubre no fou institucional, fou popular. Fou gràcies els qui es trencaren la

cara per defensar les urnes, els milers de voluntaris que organitzaren la logística, els hackers guanyant una guerra cibernètica contra l'Estat, les estudiants ocupant els carrers, els bombers defensant el poble de les porres, els advocats, en "Lluís" (sobrenom del ciutadà que va assumir el cost de les urnes), els professors, protecció civil, estibadors, pagesos, músics, metges... "¡Aquí hay un pueblo digno, carajo!" que diria Chavez. Un poble del qual el seu govern no se n'ha sabut fer digno. Per què, en què s'ha traduït la victòria de l'1 d'octubre?

Vint-i-sis dies més tard del referèndum, i no 48 hores tal i com el president havia promès, el parlament votava i aprovava la proclamació de la República Catalana i instava al govern a desplegar la llei de transitorietat, entre d'altres mesures. No obstant, el president i els consellers catalans no van complir amb el mandat del Parlament ni l'emanat de l'1 d'octubre, no es van reconèixer a si mateixos com a govern de la República i van cessar tota l'activitat executiva, acatant de facto, la legalitat espanyola i l'aplicació de l'article 155.

El pretext emparat pel govern fou que preveïen una alta repressió violenta i calia protegir el poble. Una violència totalment coneguda pel govern, ja que els mateixos mossos d'esquadra han sigut responsables en moltes ocasions d'una brutalitat repressiva similar, tot i que de molta menor extensió, contra el 15M, el moviment estudiantil o el moviment obrer, arribant inclús a casos de violència extrema com el cas d'Ester Quintana o Òscar Alpuente, o d'assassinat policial, com és el cas de Juan Andrés Benítez o Yassir el Younoussi. Una violència repressiva que és comuna i coneguda arreu de l'Estat espanyol, especialment a Euskadi. Una repressió comuna i habitual a tot el món, quan un Estat perd el poder, que diria Hannah Arendt, sobre un territori o grup de persones. La repressió violenta és habitual i en el cas de l'Estat Espanyol, absolutament legal amb el pretext del manteniment de la integritat territorial. Així doncs, com és possible que el govern no preveïes un escenari tan previsible i que hagi actuat amb aquesta falta de tàctica i amb un paternalisme desmesurat envers els ciutadans?



Tot fa pensar que el que realment feia por al govern, no era la violència de l'Estat, sinó l'entrada del poble català a un escenari revolucionari d'empoderament col·lectiu, que signifiqués la fi del monopoli de la violència (tal i com l'entendríem a través de Weber) per part de l'Estat, la pèrdua del poder per part de la institució (espanyola, autonòmica o republicana) i la fi de la militància continguda dins d'una oposició pacífica induïda a la passivitat. L'única via possible per materialitzar la República consistia en l'actuació unilateral del govern Republicà, amb el sosteniment d'aquest a través de la mobilització popular i la resistència, amb la finalitat d'arribar a un escenari d'equilibri en la correlació de forces que, a través d'una acció revolucionària de no violència activa per part del poble, a l'Estat se li fes impossible el control real del territori i s'obriessin vies de negociació bilaterals i multilaterals. Això doncs, suposava la transició del moviment català, cap a posicions conseqüents, o sigui, radicalitzades, com ha passat en tantes ocasions en processos d'alliberament nacional, paral·lelisme obligatori a citar: el cas Cuba, en la lluita contra el govern neocolonial de Batista, que transità cap a una revolució nacional de caràcter socialista.

Aquest escenari evidentment no era contemplat pel govern català, majoritàriament liberal, per tan, a disposició dels interessos de l'establishment. Ni tan sols convenia un enfrontament institucional, quelcom que no afavoria a ningú ja que la correlació de forces hagués sigut sempre inferior pel govern català, ja que, més enllà de voluntats, ni tan sols l'estructura autonòmica estava preparada per suportar totes les noves atribucions republicanes i encara menys per suportar l'embat de l'Estat Espanyol. Sembla doncs que el govern català no preveia la independència i esperava que després de l'1 d'octubre s'obris una via de diàleg amb la UE i/o l'Estat espanyol. Segurament, aquest diàleg va existir, però no es va aconseguir el probable objectiu: el referèndum pactat.

Es feren doncs, dos declaracions d'independència simbòliques, que suposaren, entre d'altres, una falta de respecte envers el poble i un menysteniment a la voluntat popular. La decisió de fer una declaració simbòlica va permetre preservar la posició del país com la de víctima, quelcom que convenç bastant a l'independentisme, ja que atorga una espècie de tranquil·litat col·lectiva basada en la legítima posició de víctima pulcre, portadora de tota certesa basada en la tinença de l'essèn-

cia més democràtica, progressista, europeista, tolerant, pacifista, etc. enfront d'un enemic que no ens deixa ser el que representa que som. En resum, els catalans sembla ser que ens sentim bastant còmodes en la posició de dominat. Delegant responsabilitats degut a la victimització pròpia. Arribàvem així a la màxima expressió del processisme, la política de la postveritat, amb un elevat consentiment social. Potser per això els resultats del 21D van premiar l'exili, la feina de despatx no transparent, els laments i els llacets mentre que la coherència, l'acció directa, la desobediència, el carrer i la independència sense matisos perdia 6 diputats.

2012 és l'any que l'independentisme es consolida, ocupa els carrers i aconsegueix incloure el dret a l'autodeterminació en el centre del debat sociopolític

El procés encasellat a un estadi autonomista és lluny de morir. Tot fa pensar que estem vivint l'articulació d'un nou moviment polític que aspira a l'hegemonia parlamentària i social basant-se en el processisme, la versió s. XXI de l'ara no toca. Inclús, sembla ser que a nivell discursiu estem vivint un canvi dràstic, amb la substitució del full de ruta independentista per un d'antirepressiu, basat en l'alliberament dels presos, la restitució d'un govern autonòmic i la fi del 155, per quan aquests objectius estiguin assolits, tornar a l'escenari autonòmic. En tot cas, és possible que els governs independentistes d'ençà del 2012 hagin apostat realment per la construcció de la República,

no obstant, de moment, no han tingut voluntat real d'implementar-la, o han fallat en l'anàlisi en tant a creure factible una transició conservadora, o sigui, una revolució passiva, basada en la bilateralitat.

Cap on cal anar doncs? Malgrat aquest panorama institucional desolador, cal tornar a separar "el procés" governamental farcit d'interessos aliens al poble de Catalunya, enfront el moviment popular d'alliberament nacional. Si la direcció estratègica acaba recaient en el govern actual, la República difícilment es consolidarà mai. Només si el poble, lliure d'interessos reaccionaris, és qui traça l'estratègia i aplica l'eix tàctic, podrem tornar a prendre el timó i posar el futur de la República, de nou, a les nostres mans. Ens acompanya una trajectòria d'acció directa no violenta que a través del llarg fil roig de la història ha emanat espontàniament per dotar-nos d'una capacitat d'acció col·lectiva. Cal parlar del poble i que sigui aquesta tradició de subversió col·lectiva la que sorgeixi, amb la contundència que cregui oportuna, i que marqui l'esdevenir de la República.



David Amores

Passi-ho bé



Vaig sortir de la feina i vaig pujar al cotxe. Devien ser finals de setembre de l'any passat. La rutina de sempre; engegar el cotxe, cordar el cinturó i obrir la ràdio. No recordo si em parlaven des de Catalunya Ràdio o RAC1, doncs en aquell moment tots dos sonaven amb el mateix timbre. Ens estàvem apropant a l'1 d'octubre, els esdeveniments succeïen ràpidament i les tertúlies de la tarda ens ho explicaven amb optimisme i bon humor.

Aquell dia, explicaven que la benemèrita havia fet acte de presència dins de diverses impremtes a diferents comarques. A la vegada i al mateix lloc, també havien fet acte de presència agrupacions de persones per comprovar el resultat d'aquestes visites. Un cop la visita finalitzava, els agents anaven sortint de les impremtes. I a fora al carrer, les persones els acomiadaven amb el popular càntic de festa major: «Passi-ho bé i fins l'any que ve».

Aquest bon humor i ambient pacífic que ens acompanyava els dies abans del referèndum, ens allunyava de la crispació que es volia provocar. I ens feia sentir la il·lusió de poder expressar les nostres opini-

ons. Els fets que hem viscut des de llavors són ben sabuts. Què més comentar de tot el que ha passat des de llavors. Però en relació amb aquell dia de finals de setembre, no n'hi va haver prou de fer aquestes visites a diferents llocs, públics o privats. A més, es va arribar a ocupar les institucions, per dirigir-les.

Tot i això, i gracies a la professionalitat dels treballadors públics, s'ha tirat endavant en moltes coses. Però malauradament, s'han pres moltes decisions i s'han fet molts actes, que han perjudicat als interessos econòmics, socials o culturals (entre d'altres) del poble català. Aquest famós article de la constitució espanyola, que es va aplicar aquí perquè es volia restablir la legalitat, potser no deu donar importància al patrimoni o als aspectes socials del poble.

Sembla que, de la mateixa manera que van marxar de les impremtes també es farà de les institucions catalanes. I de la mateixa manera que se'ls va acomiadar abans, també es farà de forma pacífica. Ara n'hi haurà prou amb un passi-ho bé.

Envia'ns la teva fotografia arreu del món

Acostumes a viatjar amb la revista del Rec Clar a la maleta?

Envia'ns la fotografia dels teus viatges amb la publicació a les mans a través de l'adreça electrònica elrecclar@gmail.com i publicarem la teva fotografia a la secció **El Rec Clar pel món**.



Maria Rosa
Masnou i
Planas

Vivences



El meu pare amb l'excusa de la cacera m'explicava els noms dels llocs on pesàvem i de les plantes que trobàvem al nostre pas i el perquè creixien allà.

Tot caminant m'explicava rondalles. Recordo que la que més gracia i basarda a la vegada em feia era la de la Petja de San Martí... veureu: diu que el sant i el dimoni varen sortir a caçar, se suposa a caçar ànimes i començaren a discutir no sabem perquè però com que d'amics ja no ho eren massa... poc els va costar enfilar-se. El cas és que cap volia cedir terreny a l'altra, pensem que es trobaven al cim més alt del Canigó, amb un fred que glaçava l'alè

Que si verdes que si madures, que si jo sóc més valent... el cas és que varen fer la juguesca de quin faria la passa més llarga.

Varen agafar una gran embranzida i sant Martí va posar el peu damunt la pedra del bosc de Caulés, que porta el seu nom, mentre que el dimoni, com es mereixia, s'enfonsava en els estanyes de Sils.

Eixes contades feien més distretes les caminades pel bosc, el meu pare m'ensenyava els llocs on era millor que no passéssim que podria haver-hi emboscats, desertors de la guerra civil que restaven amagats.

Eren inofensius només s'esdevenien perillosos si es descobria el lloc on s'amagaven. S'alimentaven de caça que agafaven amb paranyes perquè els trets no descobrissin on s'amagaven, a les nits s'apropaven a les masies on els pagesos conscients de què hi eren els deixaven fruita i a l'hivern deixaven portes obertes perquè es poguessin aixoplugar.

Com es pot entendre era molta la gent que aquells anys, 48 -50's vivien a expenses del bosc així que no es d'estranyar l'amor que sentien per a ell.

El que més pànic els feia era el foc.

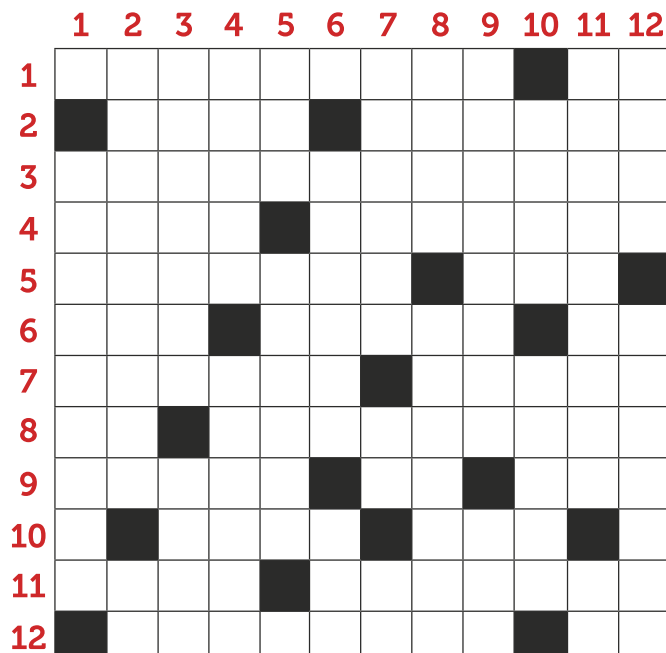
Recordo... Seria l'any 1952, més o menys quan el mes de juliol deixava caure tot el pes d'un sol de justícia, un vent càlid feia moure les fulles resseques com encenalls, el Sr. Mundet veient el fum que sortia de darrera els turons que envoltaven la casa cridà esverat en Pepet de cal Masover: "Pepet, foc, foc! Cal avisar a la gent del perill que corren i l'ajut que es necessita a la masia". En Pepet pren l'escopeta i amb els canons mirant a l'aire fa una crida amb els tocs que tenen de contrasenya per avisar els bosquerols. Tots ells gent experimentada en aquests afers. Entre el Sr. Mundet i en Pepet donen ordres per distribuir la gent. Primer cal protegir la masia i els conreus, tothom és necessari però sense esverar-se que la feina és perillosa.

S'ha fet el que s'ha pogut els conreus i la casa s'han salvat, no així el bosc i els seus habitants. No es pot descriure l'aspecte que oferia el bosc l'endemà del foc, com tampoc es pot explicar la pena que va fer trobar en mig de les plantes cremades els animals sense vida que havien mort carbonitzats o bé ofegats pel fum.

Els anys vuitanta, un mes de febrer que la tramuntana castigava durament tot el que trobava, no se sap com, s'escapà una guspira i va sobrevenir la gran tragèdia: va morir en "Casimiro de la forestal" un guardabosc que no vivia per a res més que per protegir la natura i protegir-la va morir.

Si insisteixo tant en el tema del bosc és perquè tots els meus records d'infantesa i joventut van estar tots ells impregnats del que donava de si la naturalesa i aquell constant sentir l'enamorat del bosc que va ésser el meu pare: "veus aquella planta? Sents eixa remor? Coneixes eixa olor?" Per tant, és impossible que jo no hagi heretat aquella gran sensibilitat per tot el que es refereixi a les muntanyes de Caulés de Vidreres

Fem poble tot entretenint-nos



Horitzontals

1. Conreats tradicionalment a Vidreres. El nostre de cada dia **2.** Omplen més de mig teatre. Tallem malament l'element químic. **3.** Grandesa d'ànim, generositat alfonsina. **4.** Remena les cireres monacals. Per dormir-hi una turca. **5.** Pujar muntanyes en sentit contrari. Tira,

si et toca. **6.** La part més gustosa del filet. Estigui allunyat d'orient a occident. Després de Crist. **7.** Àrea de descans pels que volen. Menyspreables i caragirats. **8.** Un do antic. Goitaré des de la torre del castell. **9.** Falgui les tomateres. Anar cap a Castella. Nom oficial de l'Estació Espacial Internacional. **10** Gairebé no. Bolet que encén el pecat. Un de sol no en farà mai cap. Ablaneix l'ou. **11.** Terror de l'adolescent. Doctrina que no s'ensenyava a religió. **12.** Per Carnaval en veiem alguna pels carrers de Vidreres. Sempre és a dalt de tot.

Verticals

1. Gairebé sí. Al pas que anem, també serà un conreu tradicional de Vidreres. **2.** Van esverats com una bala. Fan coca. **3.** Regalen una lle-nega picolada a l'estil xinès. Càstig que provoca compassió. **4.** Acompanya la Maria a l'església. Ocell que no és cap garsa encara que ho sembli. **5.** Presa en un bar pot resultar barata. Nervi que fa veure les estrelles. Una mica ros. **6.** Poca fe. La TV3, mentre ens deixin. Les que més sonen a Aragó. **7.** Mimes. Pronom personal xinès. En tots, els ets i els uts. **8.** Alguns encara el busquen, però en Verne ja el feia viatjar pel mar fa molts anys. Esquerpes rupicapres pirinenques. **9.** Díficils de subjectar des de sota. A l'escut de la Unió d'Indis Americans. **10.** La millor defensa. Avis d'estar per casa. **11.** L'aire el sustenta. Omple de sentit l'existència del guant. **12.** El que es veu a Altamira amb els ulls tancats. De sempre es deien així al que ara en diem "empanadilles" i que també podríem anomenar panades (amb quina facilitat oblidem les paraules pròpies!).

SUDOKU

Cal omplir les caselles amb els números de l'1 al 9 sense repetir-ne cap en una mateixa fila, columna o quadre interior.

						6		
		2	3	4			7	
	3	5			2		8	
	6			3	7	8		
5	2				4			
3					5			4
9							2	
	8		6		3		4	
4			8			1		

SOPA D'OCELLS LLIURES

Trobeu-hi el nom de catorze ocells que volen pel cel vidrerenc. Millor així que no pas engabiats. Amb les lletres que us sobrin podreu formar una famosa proclama i el nom de qui la va fer.

Dedicada als compatriotes empresonats injustament.

t	o	o	r	i	o	l	r	n	a	r	e
m	a	a	f	s	o	f	o	r	f	i	r
t	o	r	r	a	n	a	l	l	a	r	e
m	a	l	e	l	i	u	i	a	l	i	g
e	t	a	r	n	i	s	b	d	c	u	u
o	s	a	t	p	r	o	a	r	o	i	a
r	r	p	s	n	i	e	a	a	r	d	t
e	e	m	a	r	m	n	d	p	a	r	i
n	v	e	n	r	a	o	s	a	c	e	l
e	e	r	l	l	v	g	l	a	c	p	a
t	u	i	s	c	o	e	m	o	p	a	n
a	l	o	s	s	u	m	r	y	c	s	q



En Pere i la Rosa a Iguazú (Argentina)

En Ruben i l'Edu Achon a Bagan MYANMAR



La Pilar, la Teresa i en Joan a Baden-Baden Alemanya

José, Cuadrado, Alberto, Xavier de Haro i Miguel a Montserrat



Eva Garcia a Lisboa





Descarrega't aquí la versió interactiva del
Rec Clar! Amb continguts extres i més info!

Fotografia contraportada: Vicente José Mateos



Vidreres

